

ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

วัชราวลี สังข์เอียด

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชีบริหาร
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ วัชราวดี สังข์เอียด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร. ศักดิ์ชาย จันทรเรือง)

ทักษญา สง่าโยธิน

..... กรรมการ
(ดร. ทักษญา สง่าโยธิน)

..... กรรมการ
(ดร. นุจรี ภาคาสัตย์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรพต วิรุณราช)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.นุจรี ภาคาสัตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ดร.ศักดิ์ชาย จันทรเรือง ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษาคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญเจ้าหน้าที่ทุกท่านของวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกค้นหาข้อมูล การตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ตลอดจนผู้ทำบัญชีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การเก็บรวบรวมตอบแบบสอบถามข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ส่วนหนึ่งได้รับการสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอขอบพระคุณ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวของข้าพเจ้า เพื่อน ๆ พี่ ๆ นิสิตสาขาวิชาการบัญชีบริหาร รุ่นที่ 24 ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิตาแด่บุพการี คณาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบความสำเร็จครั้งนี้

วัชราวลี สังข์เอียด

57760014: สาขาวิชา: การบัญชีบริหาร; บธ.ม. (การบัญชีบริหาร)

คำสำคัญ: ปัญหา/ มาตรฐานการบัญชี/ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

วัชรวาลี สังข์เอียด: ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (THE PROBLEMS THAT CAN OCCUR FROM FOLLOWING THE THAI ACCOUNTING STANDARDS NO. 16 (2015 REVISION) REGARDING PROPERTY, PLANT AND EQUIPMENT)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นุจรี ภาคาศัตย์, ปร.ค. 160 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหา โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือผู้ทำบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 400 บริษัท ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Independent samples t-test, One-way ANOVA

ผลการศึกษาปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ และปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ อายุ ประสบการณ์ด้านบัญชี การฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และตำแหน่งงาน มีผลต่อปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการและปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ส่วนด้านลักษณะของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ มีผลต่อปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ และปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

57760014: MAJOR: MANAGERIAL ACCOUNTING; M.B.A. (MANAGERIAL ACCOUNTING)

KEYWORDS: PROBLEMS/ THAI ACCOUNTING STANDARDS/ PROPERTY, PLANT AND EQUIPMENT

WATCHARAWALEE SANG-AID: THE PROBLEMS THAT CAN OCCUR FROM FOLLOWING THE THAI ACCOUNTING STANDARDS NO. 16 (2015 REVISION) REGARDING PROPERTY, PLANT AND EQUIPMENT. ADVISOR: NUJJAREE PAKASAT, PH.D. 160 P. 2017.

This research has the objective to study the problems that can occur from following The Thai accounting standards No. 16 (2015 revision) regarding property, plant and equipment and the factors causing them. Questionnaires are used to collect the data from 400 accountants of listed companies in the Stock Exchange of Thailand and the Market for Alternative Investment. Statistics used include frequencies, percentage, mean, standard deviation, independent sample t-test, and one-way ANOVA.

This research finds that the problems that can occur from following The Thai accounting standards No. 16 (2015 revision) regarding property, plant and equipment are the problem of valuation measurement after transaction recognition and the practices during the changes. The overall problems are moderate. The hypothesis testing reveals that the demographic factors of age, accounting work experience, training about the Thai Accounting Standards No. 16, and job position affect the problem of valuation measurement after transaction recognition and the practices during the changes, while business characteristic, type of business, registered capital, number of years in the business, size of total assets, and size of property, plant and equipment do not.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและทฤษฎีระบบ.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ทำบัญชี.....	11
สภาวิชาชีพบัญชีกับมาตรฐานการบัญชีไทย.....	20
สรุปประเด็นที่สำคัญของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558).....	22
การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) กับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	36
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ส่วนที่ 1 การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	40
ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะธุรกิจ.....	44
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดจาก การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16.....	48
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	52
5 อภิปรายและสรุปผล.....	120
สรุปผลการวิจัย.....	120
ส่วนที่ 1 การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	120
ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะธุรกิจ.....	121
ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหา.....	121
ส่วนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัญหา.....	122
การอภิปรายผล.....	131
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	132
บรรณานุกรม.....	133
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก.....	136
ภาคผนวก ข.....	142
ภาคผนวก ค.....	154
ภาคผนวก ง.....	156
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	160

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปความแตกต่างระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) กับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557).....	29
4-1	สรุปจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามการส่งแบบสอบถาม.....	40
4-2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกเพศ.....	40
4-3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุ.....	41
4-4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	41
4-5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	42
4-6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนครั้งในการอบรม เรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16.....	42
4-7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน	43
4-8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามประเภทธุรกิจ(กลุ่มธุรกิจ)	44
4-9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน.....	45
4-10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระยะเวลา ในการดำเนินกิจการ	46
4-11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของสินทรัพย์รวม	46
4-12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์.....	47
4-13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี...	47
4-14	ผลค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา ที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16.....	49
4-15	ผลการทดสอบของเพศกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ..	53
4-16	ผลการทดสอบของเพศกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติ ในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	54
4-17	ผลการทดสอบของอายุกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ..	56
4-18	ผลการทดสอบของอายุกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติ ในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-19 ผลการทดสอบของระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	60
4-20 ผลการทดสอบของระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	62
4-21 ผลการทดสอบของประสิทธิภาพการทำงานด้านบัญชีกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	64
4-22 ผลการทดสอบของประสิทธิภาพการทำงานด้านบัญชีกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	66
4-23 ผลการทดสอบของการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	68
4-24 ผลการทดสอบของการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	70
4-25 ผลการทดสอบของตำแหน่งงานกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	72
4-26 ผลการทดสอบของตำแหน่งงานกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	74
4-27 ผลการทดสอบของประเภทรูจิกกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	77
4-28 ผลการทดสอบของประเภทรูจิกกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	87
4-29 ผลการทดสอบของทุนจดทะเบียนกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	98
4-30 ผลการทดสอบของทุนจดทะเบียนกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	100
4-31 ผลการทดสอบของระยะเวลาในการดำเนินกิจการกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-32 ผลการทดสอบระยะเวลาในการดำเนินงานกิจการกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	104
4-33 ผลการทดสอบของขนาดของสินทรัพย์ร่วมกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	106
4-34 ผลการทดสอบขนาดของสินทรัพย์ร่วมกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	108
4-35 ผลการทดสอบขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	110
4-36 ผลการทดสอบขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	112
4-37 ผลการทดสอบจำนวนพนักงานบัญชีกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ.....	114
4-38 ผลการทดสอบจำนวนพนักงานบัญชีกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง.....	116
4-39 ผลสรุปสมมติฐานต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16.....	117

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2	รูปแบบองค์ประกอบของวิธีระบบและการวิเคราะห์ระบบ.....	9
3	สมการของปัญหา.....	11
4	โครงสร้างองค์กรตาม พ.ร.บ. วิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547.....	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เพื่อให้เป็นสากลและเทียบเท่าประเทศอื่น ๆ โดยมาตรฐานการบัญชียุคใหม่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการเงิน ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีจุดเริ่มต้นเมื่อปีพุทธศักราช 2491 จากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพทางบัญชีกลุ่มเล็ก ๆ ได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นสมาคม ต่อมาจึงสถาปนาสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยให้เป็นสภาวิชาชีพบัญชี สภาวิชาชีพบัญชีเป็นผู้กำหนดมาตรฐานการบัญชีของไทย ซึ่งในอดีตยังไม่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล การยกระดับมาตรฐานบัญชีให้เทียบเท่าในระดับสากลในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับประเทศอื่น ๆ เป็นเรื่องจำเป็น เนื่องจากแนวโน้มจะมีการทำธุรกิจข้ามประเทศมากขึ้น สภาวิชาชีพบัญชี จึงได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทย และประกาศใช้เพิ่มเติมเรื่อยมา เพื่อให้ทัดเทียมกับมาตรฐานการบัญชีสากล เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใช้งบการเงินให้มั่นใจได้ว่างบการเงินได้สะท้อนมูลค่าใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น แต่มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับความเข้าใจและสามารถใช้ได้ถูกต้อง ซึ่งบางครั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงบการเงินขาดความเข้าใจและปฏิบัติไม่ถูกต้องเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุง โดยข้อมูลที่ไม่ถูกต้องนี้ทำความเข้าใจผิดให้กับหลายฝ่าย เกิดความเสียหายแก่กิจการและผู้ใช้งบการเงินได้

งบการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตัวบ่งบอกเศรษฐกิจของประเทศ และบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งในส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ที่แสดงในงบการเงิน โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในสัดส่วนที่มากกว่าสินทรัพย์ตัวอื่น ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานต่างกัน บางบริษัทมีไว้ใช้เพื่อการลงทุน และบางบริษัทใช้เพื่อการดำเนินงาน แต่เมื่อมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ถาวรมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงก็อาจทำให้เกิดผลกระทบต่องบการเงิน ทำให้งบการเงินคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงหรือเกิดปัญหากับสินทรัพย์ถาวรในบางธุรกิจ ซึ่งในบางครั้งอาจมาจากผู้ทำบัญชีขาดความรู้ความเข้าใจหรือไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ จึงมีความจำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชีควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน

ฉบับนี้ การบัญชีที่เกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการบัญชี เช่น วิธีการตีราคาใหม่ การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการและการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่อาจจะเกิดของกิจการภายหลังจากที่สภาวิชาชีพบัญชีได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (2558) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านองค์กรที่แตกต่างกัน จะมีปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
2. ข้อมูลจากงานวิจัยเป็นประโยชน์กับผู้ที่สนใจศึกษามาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ สามารถนำข้อมูลไปใช้อ้างอิงเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาของผู้ทำบัญชีที่มีต่อร่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อปัญหาในการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ในปี 2559 เพื่อให้การวิจัยและวิธีทดสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยสามารถนำมาเปรียบเทียบกับสมมติฐานซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เป็นเหตุและผล ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับการศึกษา

1.1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.1.5 การอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

1.1.6 ตำแหน่งงาน

1.2 ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่

1.2.1 ประเภทธุรกิจ

1.2.2 ทุนจดทะเบียน

1.2.3 ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

1.2.4 ขนาดของสินทรัพย์รวม

1.2.5 ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

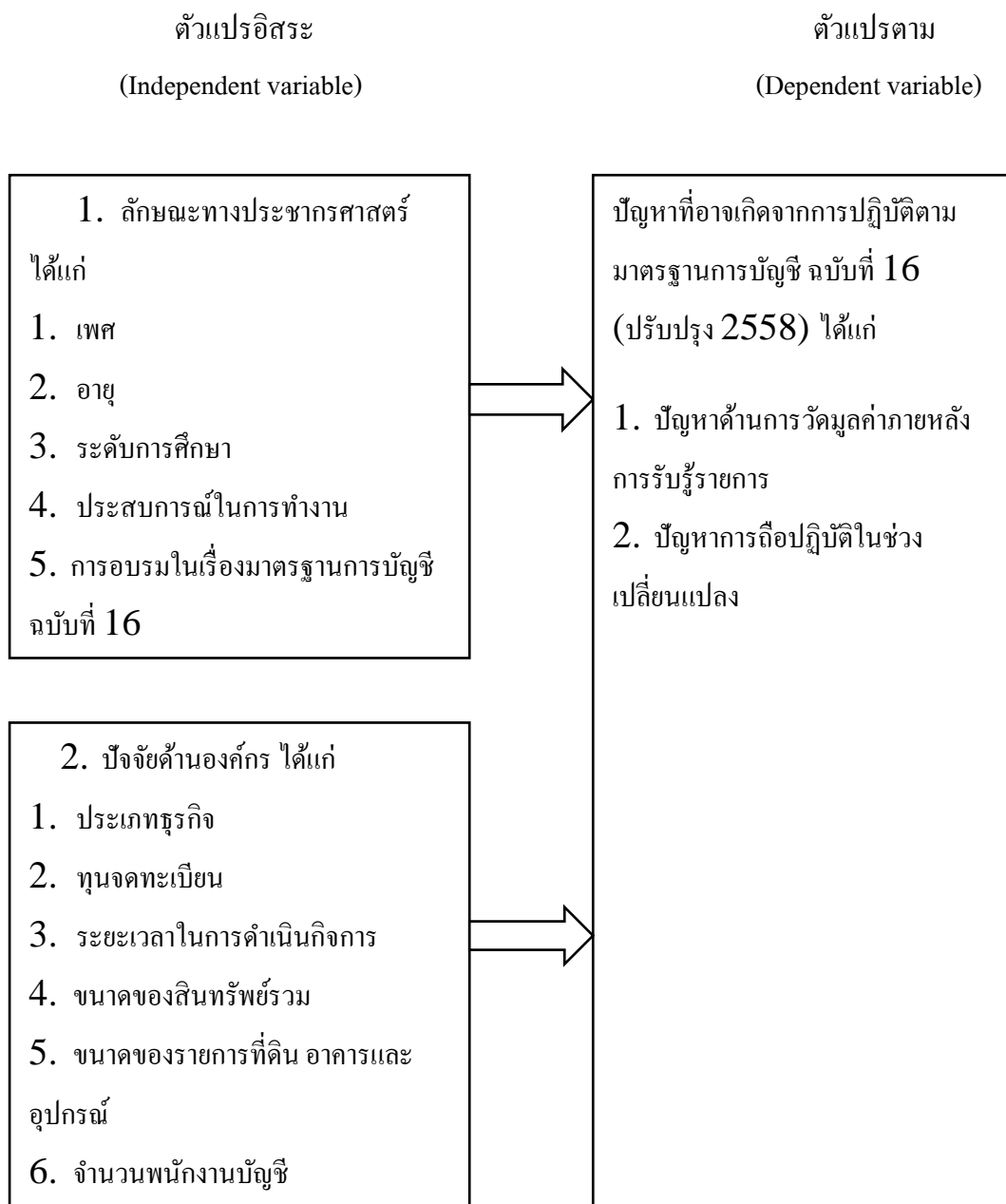
1.2.6 จำนวนพนักงานบัญชี

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

2.2 การถือปฏิบัติช่วงเปลี่ยนแปลง

จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดแล้ว สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (ลักษณะ ใจชื่อ, 2554)

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาของผู้ทำบัญชีจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทำบัญชีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI)
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของกิจการ และระดับปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
4. การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้ทำบัญชีซึ่งเป็นผู้ทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี ไม่ว่าจะเป็สมาชิกของสภาวิชาชีพและขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีหรือไม่ก็ตาม จะกระทำในฐานะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม

มาตรฐานการบัญชี หมายถึง หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 หมายถึง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการปฏิบัติงานในความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ความไม่เหมือนกันของบุคคล โดยแต่ละบุคคลจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ซึ่งสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมจะทำให้บุคคลเกิดความแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การณ์ในการทำงาน การเข้ารับการพัฒนาความรู้ เป็นต้น

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตนซึ่งกิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิต จำหน่ายสินค้า หรือให้บริการ เพื่อให้ผู้อื่นเช่า หรือเพื่อใช้ในการบริหารงาน และกิจการคาดว่าจะใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งรอบปีบัญชี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีระบบ
2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ทำบัญชี
3. สาขาวิชาชีพบัญชีกับมาตรฐานการบัญชีไทย
4. สรุปประเด็นที่สำคัญของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
5. การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) กับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีระบบ

ความเป็นมาของทฤษฎีระบบ

การศึกษาพฤติกรรมองค์กร หากจะศึกษาทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมทั้งองค์กร ทฤษฎีระบบ (System theory) จึงเป็นทฤษฎีที่ทำให้ผู้บริหารสามารถมองเห็นภาพรวมขององค์กรได้ทั้งหมด โดยดูจากหน้าที่ของแต่ละบุคคลที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งถ้าเราพิจารณาองค์กรในลักษณะของระบบนั้น จะสามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ทั้งองค์กร

การนำเอาแนวคิดของวิธีการเชิงระบบ (System approach) มาใช้ในการบริหารนั้น ในปัจจุบันองค์กรมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นจึงเป็นการยากที่จะพิจารณาถึงพฤติกรรมขององค์กรโดยให้ครอบคลุมได้หมด ทำให้นักวิชาการหันมาศึกษาเรื่องพฤติกรรมองค์กร โดยมีความเห็นว่าองค์กรเป็นระบบสังคมซึ่งเป็นระบบใหญ่ จึงต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา

ที่มาของทฤษฎีระบบเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1930 โดย ลุดวิก วอน เบอธาลแลนฟี (Ludwig Von Bertalanffy) ได้คิดทฤษฎีระบบ ซึ่งเป็นนักชีววิทยาชาวออสเตรียและ เป็นคนแรกที่เขียนหนังสือชื่อ “General system theory” และได้นำเสนอมุมมองระบบแบบองค์รวม ในปี ค.ศ. 1956 (รัฐวัชร พัฒนจิระรุจน์, 2557) โดยเขามีความเห็นที่องค์กรเปลี่ยนแปลงได้ เป็นระบบ มีความเกี่ยวพันกันหลายด้าน มีหลายระดับ และได้ให้ทัศนะถึงระบบไว้ว่า ระบบ คือ กลุ่มของ

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและคุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง
 ดังนั้น ระบบน่าจะหมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยต่อกันกลุ่มหนึ่งซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว
 จะกระทำหน้าที่บางประการ เพื่อให้ภารกิจนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ (วิเชียร วิทยาอุดม, 2548,
 หน้า 66-67)

ความหมายของระบบ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้คำจำกัดความของ “ระบบ” ไว้ว่า
 หมายถึง ระเบียบเกี่ยวกับการรวมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะซับซ้อนให้เข้าลำดับประสานกันเป็น
 อันเดียวตามหลักเหตุผลทางวิชาการ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติซึ่งมีส่วนสัมพันธ์ประสานเข้ากัน
 โดยกำหนดรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยังมีผู้ที่ให้ความหมายของคำว่าระบบไว้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2540, หน้า 93) กล่าวว่า ระบบหมายถึงสิ่งซึ่งประกอบ
 ขึ้นด้วยองค์ประกอบหรือหน่วยย่อย องค์ประกอบหรือหน่วยย่อยเหล่านี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกัน
 และกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

จันทรานี สงวนนาม (2545, หน้า 85) กล่าวว่า ระบบเป็นกลุ่มองค์ประกอบต่าง ๆ
 ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและมีความเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่ง
 อันเดียวกันเพื่อกระทำกิจกรรมเพื่อให้ได้ผลสำเร็จตามความต้องการขององค์การ

สรุปความหมายของคำว่าระบบ คือ กระบวนการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเรียงลำดับ
 องค์ประกอบ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

ปัจจุบันคำว่า “ระบบ” เป็นคำกล่าวที่นิยมใช้กันแพร่หลาย แต่สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเวลาที่มี
 การกล่าวถึงระบบ คือ (จันทรานี สงวนนาม, 2545, หน้า 85)

1. การคิดอย่างมีระบบ (System thinking) หมายถึง การคิดอย่างมีเหตุผลโดยคิด
 อย่างเป็นระบบถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ทั้งในภาพรวมและส่วนประกอบย่อย และมีความสัมพันธ์
 จากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ ทุก ๆ ส่วนต่างก็มีส่วนสัมพันธ์กัน และมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2. วิธีการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ (System approach) หมายถึง วิธีการปฏิบัติงานที่
 เป็นระบบ โดยมีการนำเอาปัจจัยที่จำเป็นต่อการบริหารมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลลัพธ์
 ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งปัจจัย กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจะมีส่วนสัมพันธ์
 กันและเป็นผลซึ่งกันและกัน

3. ทฤษฎีระบบ (System Theory) เป็นทฤษฎีที่บ่งบอกว่าองค์การประกอบด้วย
 องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน และเป็นวิธีการบริหารงานที่จะช่วยเพิ่มความเข้าใจ รู้จุดเด่นจุดด้อย
 ในองค์การ เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาได้

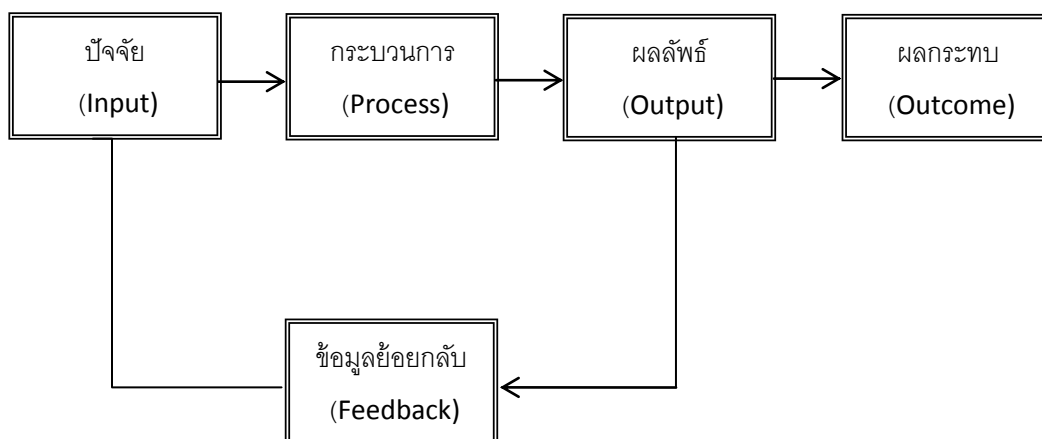
หลักการและแนวคิดของทฤษฎีระบบ (จันทรานี สงวนนาม, 2545, หน้า 85-86)

1. ทฤษฎีระบบมีความเชื่อว่า ระบบจะต้องเป็นระบบเปิด (Open system) กล่าวคือ จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์หรือสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยได้รับอิทธิพลหรือผลกระทบตลอดเวลาจากสภาพแวดล้อม
2. การจัดลำดับชั้นอย่างมีรูปแบบ (The hierarchical model) โดยเป็นลักษณะที่สัมพันธ์กันของระบบใหญ่และระบบย่อย
3. ปัจจัยป้อนเข้าและผลผลิตมีรูปแบบ (Input output model) ซึ่งทำให้สามารถเห็นถึงผลของความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยจะเห็นได้จากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของระบบ
4. การมีผลกระทบซึ่งกันและกันหรือมีความสัมพันธ์กันในองค์ประกอบของระบบ (The entities model) หมายถึง ถ้ามีองค์ประกอบของระบบตัวหนึ่งตัวใดเปลี่ยนแปลงไป นั่นคือ จะมีผลต่อองค์ประกอบตัวอื่น โดยองค์ประกอบตัวอื่นก็จะมีการปรับเปลี่ยนด้วย
5. ทฤษฎีระบบมีความเชื่อในหลักการของเหตุและผลในสิ่งต่าง ๆ (Cause and effect) โดยอาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จริง ทฤษฎีระบบไม่เชื่อผลของสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดเกิดจากเพียงสาเหตุเดียว แต่ทฤษฎีระบบเชื่อว่าปัญหาด้านการบริหารเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ
6. ทฤษฎีระบบจะมองในภาพรวมขององค์ประกอบทั้งหมด จะไม่มองเพียงแค่ส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบ
7. ทฤษฎีระบบจะคำนึงถึงผลจากการปฏิบัติที่เป็น “Output” หรือ “Product” มากกว่า “Process” ซึ่งผลสุดท้ายของงานที่ได้รับอาจมีมากมายหลายสิ่งซึ่งก็คือผลกระทบ (Outcome or impact) ที่เกิดขึ้นตามมาในภายหลังนั่นเอง
8. ทฤษฎีระบบจะมีกระบวนการในการปรับเปลี่ยนและป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อบอกให้รู้ว่าระบบมีการเบี่ยงเบนอย่างไร ควรจะแก้ไขที่องค์ประกอบใดของระบบ ซึ่งก็คือ (System analysis) นั่นเอง

รูปแบบของการวิเคราะห์ระบบ (System analysis model)

การนำเอาทฤษฎีระบบหรือวิธีระบบมาใช้ในการบริหารองค์การ หากนำมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม ระบบก็จะช่วยให้องค์การมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามหากนำมาใช้ไม่ถูกต้องหรือองค์ประกอบแต่ละส่วนของระบบไม่สัมพันธ์กันก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อองค์การได้ ดังนั้นการนำเอาทฤษฎีระบบมาใช้ จึงมีความจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ระบบที่เรียกว่า System Analysis ควบคู่ไปด้วย การวิเคราะห์ระบบจะช่วยให้ผู้บริหารทราบว่า หากผลผลิตหรือ

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ปัญหานั้นจะเกิดจากองค์ประกอบใดของระบบ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหรือไม่ อย่างไร ข้อมูลย้อนกลับ จะช่วยให้ทราบถึงประเภทของปัญหา จุดที่ต้องได้รับการพัฒนาแก้ไขหรือปรับปรุงได้มากขึ้น การแก้ไขปรับปรุงก็ต้องกระทำอย่างเป็นระบบมิใช่แก้ไขเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น (จันทรานี สงวนนาม, 2545, หน้า 87-89)

ภาพที่ 2 รูปแบบองค์ประกอบของวิธึระบบและการวิเคราะห์ระบบ
(จันทรานี สงวนนาม, 2545, หน้า 88)

การวิเคราะห์ระบบเป็นส่วนหนึ่งของวิธึระบบ ที่มุ่งเน้นกระบวนการมากกว่าผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยมุ่งวิเคราะห์ปัญหา และเป็นกระบวนการประเมินวิธึระบบ การวิเคราะห์ระบบเป็นขั้นแรกของการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายเพื่อให้มีระบบการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ เพราะพัฒนาการคือการปรับปรุง เพื่อให้สภาพที่มีปัญหาอยู่หมดไป หรือเหลือน้อยลงตามศักยภาพของทรัพยากรและข้อจำกัดที่มีอยู่ ให้เกิดความสมดุลของโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบ จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ระบบสรุปว่าการวิเคราะห์ระบบมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลวิธึระบบในเรื่องต่อไปนี้

1. ประเมินความมีประสิทธิภาพของระบบงาน
2. ประเมินเวลา
3. ประเมินการใช้งบประมาณ
4. ประเมินความถูกต้องของกระบวนการ
5. ประเมินผลผลิตหรือผลงาน

วิธีระบบและการวิเคราะห์ระบบเป็นกระบวนการที่ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ที่มีเหตุผลและมุ่งไปที่กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอน

การนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการแก้ปัญหา

จันทรานี สงวนนาม(2545, หน้า 89-92) ได้กล่าวเรื่อง ของการนำทฤษฎีระบบมาใช้ไว้ว่า การนำวิธีระบบมาใช้แก้ปัญหานั้น ก่อนอื่นควรจะต้องรู้และทำความเข้าใจว่าปัญหาคืออะไรเสียก่อน

1. ปัญหา คือ ความแตกต่างระหว่างสภาพที่พึงประสงค์กับสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน
2. ปัญหา คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังว่าจะจะเป็นกับสิ่งที่อยู่ในปัจจุบัน
3. ปัญหา คือ สภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และมีแนวโน้มว่าจะไม่ตรงกับ

ความต้องการ

4. ปัญหา คือ ความต้องการ
5. ปัญหา คือ สิ่งที่ไม่ตรงกับความต้องการหรือความพอดี มากเกินไปก็เป็นปัญหาน้อย

เกินไปก็เป็นปัญหา

สรุปว่า ปัญหาคือ ความเบี่ยงเบนของสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งแตกต่างกับสภาพการณ์ที่ต้องการ สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

ปัญหา = สภาพที่คาดหวัง - สภาพความเป็นจริง X ความวิตกกังวล

Problem = Expectation - Reality X Concern

ถ้าเราสามารถแก้ปัญหาได้ \longrightarrow ชีวิตก็จะมีคุณภาพ

Solution \longrightarrow Quality of life/ Work

ภาพที่ 3 สมการของปัญหา (วุฒิชัย วีระวัฒน์, 2549)

ประเภทของปัญหา แบ่งออกเป็นหลายประการคือ

1. ปัญหาที่แบ่งตามระดับความรุนแรงของสภาพการณ์ของปัญหา (Degree or condition of the problem) แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1.1 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการณ์คงที่ (Stable) เช่น ปัญหาที่เกี่ยวกับเนื้องาน ระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องรีบแก้ไข

1.2 ปัญหาที่เกิดจากสภาพการณ์ที่เป็นพลวัต (Dynamic) เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ

พฤติกรรมคน และการปฏิบัติ

1.3 ปัญหาวิกฤต (Critical) เป็นปัญหารุนแรงที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ถ้าไม่แก้ไขจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ได้

2. ปัญหาที่แบ่งตามความเบี่ยงเบนของสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับความต้องการที่เกิดในเวลาต่างกัน

2.1 ปัญหาขัดข้อง ถ้าความเบี่ยงเบนเกิดขึ้นในอดีตซึ่งในปัจจุบันยังคงปรากฏอยู่และมีโอกาสจะเกิดต่อไปในอนาคต อาจเป็นผลมาจากมาตรการการแก้ไขไม่ได้ผล โดยเรียกว่าปัญหาขัดข้อง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง

2.2 ปัญหาป้องกัน หากในอดีตไม่มีความเบี่ยงเบน แต่ในปัจจุบันถ้าไม่ป้องกันเอาไว้ก่อน จะเกิดความเบี่ยงเบนหรือเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต โดยมีสิ่งที่บอกเหตุเหล่านั้น

2.3 ปัญหาเชิงพัฒนา จำเป็นต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (Change) เพื่อเป็นการปรับปรุงสภาพในอนาคตให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะพัฒนาในเรื่องใด จึงจะทำให้คุณภาพของงานสูงขึ้นผู้บริหารที่มีความเชื่อว่าผลของสถานการณ์เกิดจากสาเหตุใดเพียงสาเหตุเดียว (A single-causation) จะมีลักษณะของผู้นำที่มีความเข้มแข็ง เชื่อมั่นในตนเองว่าการเป็นผู้นำที่เข้มแข็งจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การ

แนวคิดเกี่ยวกับผู้ทำบัญชี

งบการเงินของบริษัทมีความจำเป็นต้องจัดทำให้ถูกต้อง ครบถ้วนและตรงตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด ดังนั้นผู้ทำบัญชีจึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้งบการเงินของบริษัทเกิดความน่าเชื่อถือ ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มีการกำหนดความรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของธุรกิจ โดยแบ่งแยกหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีและผู้ทำบัญชี ดังนี้ (สภาวิชาชีพการบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559)

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดให้มีการทำบัญชีและงบการเงินให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และต้องจัดส่งเอกสารประกอบการลงบัญชีให้ผู้ทำบัญชีเพื่อจัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และตามมาตรฐานการบัญชีและยื่นงบการเงินที่ได้รับการตรวจสอบและให้ความเห็นของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว รวมทั้งจัดให้มีผู้ทำบัญชีที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด

ส่วนผู้ทำบัญชีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีให้เป็นไปตามความจริงตามมาตรฐานการบัญชี โดยมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนรายการให้ถูกต้องครบถ้วน

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (2559) ตามประกาศกรมทะเบียนการค้า เรื่อง กำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขของการเป็นผู้ทำบัญชี พ.ศ. 2543 ได้ให้ความหมายของ ผู้ทำบัญชี ไว้ว่า ผู้ทำบัญชี คือ ผู้ที่รับผิดชอบทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ว่าจะกระทำในฐานะลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม ได้แก่บุคคลต่อไปนี้

1. กรณีเป็นพนักงานของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ได้แก่ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี สมุห์บัญชี หัวหน้าแผนกบัญชี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

2. กรณีเป็นสำนักงานบริการรับทำบัญชี คือ

2.1 หัวหน้าสำนักงาน กรณีสำนักงานมิได้จัดตั้งในรูปคณะบุคคล

2.2 ผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งรับผิดชอบในการให้บริการรับทำบัญชี กรณีสำนักงานจัดตั้งในรูปคณะบุคคล

2.3 กรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งรับผิดชอบในการให้บริการรับทำบัญชี กรณีสำนักงานจัดตั้งในรูปนิติบุคคล

3. กรณีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพ

4. ผู้ช่วยผู้ทำบัญชี

บทบัญญัติที่เป็นข้อกำหนดของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี คือ พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ที่ประกาศใช้ทดแทนพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. 2505 มีทั้งหมด 78 มาตรา จัดแบ่งเป็น 9 หมวดและบทเฉพาะกาล สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2559)

1. คำนิยามของ "วิชาชีพบัญชี"

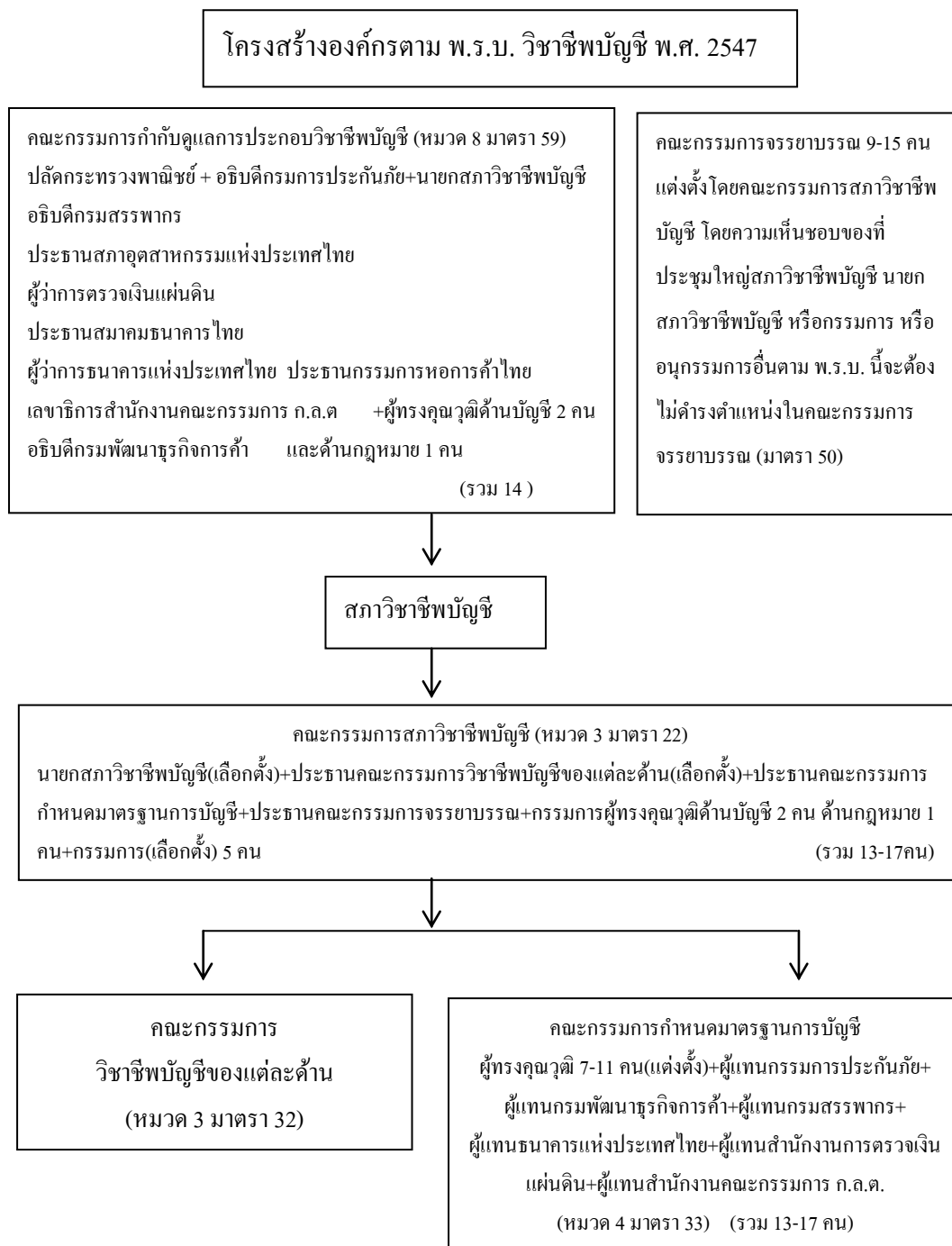
"วิชาชีพบัญชี" หมายถึง วิชาชีพในด้านการทำบัญชี ด้านการสอบบัญชี ด้านการบัญชีบริหาร ด้านการวางระบบบัญชี ด้านการบัญชีภาษีอากร ด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี ทั้งนี้ ในภายหน้าหากเห็นว่ามีการเกี่ยวกับการบัญชีด้านใดที่มีความสำคัญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อาจออกกฎกระทรวงกำหนดบริการเกี่ยวกับการบัญชีด้านนั้นเพิ่มเติมขึ้น ในคำนิยามวิชาชีพบัญชีก็ได้ เช่น การตรวจสอบภายใน เป็นต้น

2. สภาวิชาชีพบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชีและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 มีหน้าที่ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

- 2.2 มีหน้าที่สนับสนุนให้เกิดความสามัคคีและรักษาไว้ซึ่งเกียรติของสมาชิก โดยมีการจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่สมาชิก
- 2.3 มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี
- 2.4 มีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- 2.5 มีหน้าที่รับขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพบัญชี ออกใบอนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- 2.6 มีหน้าที่รับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิก
- 2.7 มีหน้าที่รับรองความรู้และความชำนาญในการประกอบวิชาชีพบัญชี
- 2.8 มีหน้าที่รับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการและการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่างๆของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- 2.9 มีหน้าที่ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกและผู้ขึ้นทะเบียน อันเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี
- 2.10 มีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี
- 2.11 มีหน้าที่ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
- 2.12 มีหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
- 2.13 มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาของวิชาชีพบัญชี
- 2.14 มีหน้าที่ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพ บัญชีตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547
3. โครงสร้างองค์กรตาม พ.ร.บ. วิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547
- พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 กำหนดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล การพัฒนาความรู้ ส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพบัญชีให้มีคุณภาพ และควบคุมจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่งคณะกรรมการต่าง ๆ ได้แก่ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะกรรมการวิชาชีพบัญชีแต่ละด้าน และคณะกรรมการอื่น ๆ ซึ่งมีโครงสร้างและองค์ประกอบของคณะกรรมการแต่ละชุด ดังนี้

ภาพที่ 4 โครงสร้างองค์กรตาม พ.ร.บ. วิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, กระทรวงพาณิชย์, 2559)

4. สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

4.1 สมาชิกสามัญ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางการบัญชี หรือสาขาอื่นตามที่สภาวิชาชีพกำหนด

4.2 สมาชิกวิสามัญ

4.2.1 กรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทย ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือสาขาอื่นที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพพิจารณาเห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพบัญชี

4.2.2 กรณีเป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทย ต้องเป็นบุคคลซึ่งมีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยประกอบอาชีพสอบบัญชีในประเทศนั้นได้ อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบัญชี

4.3 สมาชิกสมทบ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางการบัญชี

4.4 สมาชิกกิตติมศักดิ์ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเชิญเป็นสมาชิกตามมติของคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

4.4.1 แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่

4.4.2 ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่

4.4.3 เลือกตั้ง รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้ง เป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพบัญชี

4.4.4 สมาชิกสามัญ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนเข้าชื่อเสนอร่างข้อบังคับต่อสภาวิชาชีพบัญชีได้

4.4.5 สมาชิกสามัญ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนเข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีเรียกประชุมใหญ่วิสามัญได้

4.4.6 ชำระค่าบำรุงสมาชิกหรือค่าธรรมเนียม

4.4.7 ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชีและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547

4.4.8 สิทธิและหน้าที่อื่นตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด
สมาชิกวิสามัญ สมาชิกสมทบ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ มีสิทธิและหน้าที่ตาม (1) (6) (7) และ (8)

5. มาตรฐานการบัญชี

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับการบัญชี มีจำนวน

ไม่น้อยกว่า 7 คน แต่ไม่เกิน 11 คน และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีก 6 หน่วยงานทำหน้าที่ กำหนดมาตรฐานการบัญชี แนวทางในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีของคณะกรรมการกำหนด มาตรฐานการบัญชี มีดังนี้

5.1 มาตรฐานการบัญชีต้องจัดทำเป็นภาษาไทย

5.2 มาตรฐานการบัญชีที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีกำหนดและ ปรับปรุง จะใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบ วิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเท่านั้น

5.3 หากคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ได้รับแจ้งจากผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่ จัดทำบัญชี ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน หรือหน่วยงานอื่นใด ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐาน การบัญชีที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว ทำให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศหรือเป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ต้องดำเนินการตรวจสอบและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ เกี่ยวข้องและกำหนด ปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีโดยเร็วที่สุด

6. วิชาชีพบัญชีควบคุม

ในปัจจุบันพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 กำหนดให้มีการควบคุมการประกอบ วิชาชีพบัญชีเพียง 2 ด้าน คือ ด้านการสอบบัญชีและด้านการทำบัญชี แต่ในอนาคตหากมี ความจำเป็นก็อาจมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบวิชาชีพด้านนั้น ๆ ต้องมี การควบคุมเพิ่มขึ้นได้

6.1 วิชาชีพด้านการสอบบัญชี

ผู้ที่ประกอบวิชาชีพสอบบัญชีจะต้องเป็นสมาชิกสามัญของสภาวิชาชีพบัญชีและต้อง มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดและต้องได้รับใบอนุญาตจากสภา วิชาชีพบัญชี ใบอนุญาตผู้สอบบัญชีไม่มีอายุแต่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นรายปี ปีละ 1,000 บาท ทั้งนี้ใบอนุญาตผู้สอบบัญชีอาจสิ้นผลได้ในหลายกรณี เช่น ขาดจากสมาชิกสภาฯ ขาดคุณสมบัติ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ไม่ชำระค่าธรรมเนียม ไม่เข้ารับการอบรมตามหลักเกณฑ์ที่ สภาฯกำหนด เป็นต้น

6.2 วิชาชีพด้านการทำบัญชี

ผู้ที่ประกอบวิชาชีพเป็นผู้ทำบัญชีจะต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีหรือขึ้นทะเบียน กับสภาวิชาชีพบัญชีอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนจึงจะสามารถประกอบวิชาชีพได้ และต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนผู้ทำบัญชีปีละ 500 หรือ 300 บาท แล้วแต่คุณวุฒิการศึกษาเช่นเดียวกับการเป็นสมาชิก สำหรับผู้ทำบัญชีที่ไม่มี

คุณวุฒิด้านบัญชีโดยตรงแต่เป็นผู้ทำบัญชีตามมาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ต้องไปขอขึ้นทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชี และถ้ามีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกวิสามัญได้ ก็สามารถเลือกการเป็นสมาชิกแทนการขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชีก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ทำบัญชีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามทั้งพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 โดยเมื่อจะเริ่มทำบัญชีต้องไปเป็นสมาชิกหรือขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชีก่อน แล้วภายใน 60 วัน นับแต่วันเริ่มทำบัญชีต้องไปแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการทำบัญชีที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าซึ่งจะได้รับหมายเลขรหัสผู้ทำบัญชีต่อไป

7. จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

7.1 ข้อกำหนดในเรื่องจรรยาบรรณ

7.1.1 ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี หรือมาตรฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

7.1.2 สภาวิชาชีพบัญชี ใช้ภาษาไทย ในการจัดทำจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และในจรรยาบรรณต้องกำหนดในเรื่องต่อไปนี้

มีความเที่ยงธรรม ความเป็นอิสระ ความซื่อสัตย์สุจริตและความโปร่งใส

มีความรู้ความสามารถและบรรทัดฐานในการปฏิบัติงาน

มีการรักษาความลับและความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ

มีความรับผิดชอบต่อผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น บุคคลหรือนิติบุคคลที่ปฏิบัติ

หน้าที่ให้

7.1.3 การกระทำดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี หรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเขียนรายงานผลการสอบบัญชี โดยมีการระบุข้อความแสดงให้เห็นว่าตนไม่รับผิดชอบในผลของการตรวจสอบ หรือมีการแสดงความไม่ชัดเจนในผลการตรวจสอบเป็นเหตุจากที่ตนมิได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนที่พึงคาดหวังได้หรือ โดยครบถ้วนตามมาตรฐานการสอบบัญชี

7.2 บทกำหนดโทษของการประพาศติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้กำหนดไว้ตามลำดับชั้น ดังต่อไปนี้

7.2.1 ตักเตือนเป็นหนังสือ

7.2.2 ภาคทัณฑ์

7.2.3 พักใช้ใบอนุญาต พักการขึ้นทะเบียน หรือห้ามประกอบวิชาชีพบัญชีด้านที่ประพาศติผิดจรรยาบรรณ โดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน 3 ปี

7.2.4 เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการขึ้นทะเบียนหรือสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิก

7.3 การพิจารณาและการลงโทษ หากมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีประพาศติผิดจรรยาบรรณ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยเร็ว หากผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นประพาศติผิดจรรยาบรรณ คณะกรรมการจรรยาบรรณ จะมีคำสั่งลงโทษตามข้อ 7.2 ทั้งนี้การออกคำสั่งลงโทษหรือออกคำสั่งยกคำกล่าวหาต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็วด้วย

7.4 ผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีผ่านทางกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนด และการอุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีจะสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถือเป็นที่สุด

8. การกำกับดูแลโดยภาครัฐ

ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติจะกำหนดให้มีสภาวิชาชีพบัญชีเป็นศูนย์กลางในการกำกับดูแลผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีแล้ว แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเข้าไปกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพอีกชั้นหนึ่งเพื่อรักษาความเป็นธรรมให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีทำหน้าที่กำกับด้านนโยบายจำนวน 14 คน ประกอบด้วยหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านบัญชีและกฎหมาย ทำหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของสภาวิชาชีพบัญชีเฉพาะเรื่องที่สำคัญและมีผลกระทบต่อสาธารณชน โดยเรื่องที่ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี มีดังต่อไปนี้

8.1 ให้ความเห็นชอบข้อบังคับเกี่ยวกับ ค่าธรรมเนียม/ ค่าบำรุงสมาชิก, หลักเกณฑ์การฝึกอบรม, คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภาฯ กรรมการสภาฯ เป็นต้น

8.2 พิจารณาคำขออุทธรณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณ
สั่งลงโทษ

8.3 พิจารณาคำขออุทธรณ์กรณีสภาวิชาชีพบัญชีไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

8.4 ให้ความเห็นชอบมาตรฐานการบัญชีที่เสนอโดยสภาวิชาชีพบัญชี

9. นิติบุคคลที่ประกอบกิจการให้บริการด้านวิชาชีพควบคุม

นิติบุคคลที่ประกอบกิจการให้บริการด้านการทำบัญชีหรือการสอบบัญชีมีหน้าที่ต้อง
ดำเนินการดังต่อไปนี้

9.1 นิติบุคคลผู้ประกอบกิจการให้บริการด้านการทำบัญชีหรือการสอบบัญชีต้อง
จดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีโดยเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

9.1.1 ให้นิติบุคคลยื่นจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชี ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คือ ภายในวันที่ 22 ตุลาคม 2548 หากนิติบุคคลที่ให้บริการการทำบัญชี
หรือการสอบบัญชีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ใช้บังคับ และให้ยื่นขอ
จดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีภายใน 30 วัน หลังจากการจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่กรมพัฒนา
ธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์แล้วเสร็จ หากให้บริการภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
จะมีค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนนิติบุคคล และต้องยื่นขอต่ออายุทุก 3 ปี นับจากวันจดทะเบียนกับ
สภาวิชาชีพบัญชี โดยดำเนินการต่ออายุภายใน 3 เดือนก่อนใบทะเบียนหมดอายุ

9.1.2 เพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มี
หลักประกันตามประเภท จำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

9.1.2.1 ในกรณีนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการให้บริการสอบบัญชี บุคคลซึ่ง
มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการให้บริการสอบบัญชีต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต แต่ใน
กรณีที่นิติบุคคลนั้นให้บริการการสอบบัญชีหรือการทำบัญชีอยู่ก่อนวันที่ 23 ตุลาคม 2547 ซึ่งเป็น
วันที่กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับ นอกจากกำหนดให้จดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีแล้ว เพื่อเป็น
การประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ให้นิติบุคคลผู้นั้นต้องดำเนินการให้มีหลักประกัน
ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และให้นิติบุคคล
ที่ประกอบกิจการให้บริการสอบบัญชี ดำเนินการให้บุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามโดยต้องเป็นผู้สอบ
บัญชี ภายในวันที่ 22 ตุลาคม 2550 คือภายในสามปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

9.2 ในกรณีที่ต้องร่วมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม ผู้สอบบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคล
ที่สาม นิติบุคคลซึ่งผู้สอบบัญชียุติกันสังกัดอยู่ และต้องร่วมรับผิดชอบจำนวน หากยังไม่สามารถ
ชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวนให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันนิติบุคคลนั้น เว้นแต่
พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำผิดที่ต้องรับผิดชอบ

สภาวิชาชีพบัญชีกับมาตรฐานการบัญชีไทย

จากจุดเริ่มต้นเมื่อปีพุทธศักราช 2491 ที่กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพทางการบัญชีเพียงกลุ่มเล็ก ๆ ได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นสมาคม โดยมีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการสร้างความเป็นปึกแผ่นและพัฒนาวิชาชีพบัญชีของประเทศให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ โดยสถาปนาสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยและต่อมาได้เป็นสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีและเพื่อยังประโยชน์แก่วิชาชีพบัญชีและนักบัญชีทุกคน ให้ปฏิบัติงานด้านบัญชีไปในทิศทางเดียวกัน มีมาตรฐานที่เป็นสากลและเทียบเท่ากับนานาอารยประเทศ

แนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ

สภาวิชาชีพมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชีและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีในทุก ๆ ด้าน รวมถึงการกำหนดจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
2. เป็นผู้จัดตั้งสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพบัญชีโดยมีวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ เช่น โครงการอบรมผู้อำนวยการบัญชีระดับสูงของบริษัทและวิสาหกิจขนาดใหญ่ ด้านการบริหารองค์กรและการนำเสนอรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีอากร การอบรมระบบ e-Learning เป็นต้น
3. เป็นผู้จัดทำฐานข้อมูลด้านวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน โดยการพัฒนาและจัดทำสื่อการสอนวิชาการบัญชี โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น CD-ROM และในอนาคตอาจมีการทำสื่อการสอนในระบบออนไลน์
4. มีการประสานความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาคูณภาพมาตรฐานเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา การอบรม การรับรองคุณภาพการศึกษาด้านการบัญชี
5. สภาวิชาชีพบัญชีมีบทบาทในฐานะผู้นำองค์กรวิชาชีพระหว่างประเทศ โดยการเข้าร่วมเป็นกรรมการในองค์กรวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศต่าง ๆ และเข้าร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสถาบันและองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
6. มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสภาวิชาชีพบัญชีสู่สาธารณชน โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการบัญชี ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เช่น มีการเผยแพร่ร่างมาตรฐานการบัญชี และร่างมาตรฐานรายงานทางการเงินผ่านเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี เป็นต้น

7. สภาวิชาชีพบัญชีมีบทบาทในการให้คำแนะนำกับธุรกิจ SMEs ซึ่งเป็นฐานธุรกิจที่สำคัญของไทยให้มีประสิทธิภาพในการจัดทำบัญชี การเสนองบการเงิน การจัดการ และการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้งาน

8. มีการจัดโครงสร้างการบริหารสภาวิชาชีพบัญชี และจัดเตรียมบุคลากรที่มีคุณภาพ และการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559)

ขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานการบัญชีไทย

ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเป็นผู้กำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี และกว่าที่จะมาเป็นมาตรฐานการบัญชีไทย นั้น มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ต้องมีคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ตามมาตรา 34 (วรรคแรก) ตาม (1) กฎหมายว่าด้วยการบัญชี และ (2) กฎหมาย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นขั้นตอนศึกษาและพิจารณาเนื้อหาของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่มีการปรับปรุงหรือที่ออกใหม่ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและวิเคราะห์ถึงหลักการบัญชีตลอดจนความพร้อมในการนำมาปฏิบัติใช้ในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นตอนการจัดทำร่างมาตรฐานการบัญชี เป็นภาษาไทย โดยเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ยกเว้นกรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติ หรือไม่มีมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศรองรับ

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นตอนการจัดสัมมนาพิจารณาพิจารณาร่างมาตรฐานการบัญชีเพื่อรับฟังความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 5 เป็นขั้นตอนการนำข้อคิดเห็นที่ได้รับจากการจัดสัมมนาพิจารณาพิจารณาเพื่อกำหนดปรับปรุง หรือพัฒนาร่างมาตรฐานการบัญชี

ขั้นตอนที่ 6 เป็นขั้นตอนการนำส่งร่างมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดและปรับปรุงต่อคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี เพื่อพิจารณาปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศหรือเป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ เพื่อให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีปรับปรุงก่อนที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีจะนำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี

สรุปประเด็นที่สำคัญของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ขอบเขต

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับรายการ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ยกเว้น กรณีที่มาตรฐานการบัญชีฉบับอื่นกำหนดหรืออนุญาตให้ใช้วิธีปฏิบัติทางบัญชีที่แตกต่างไป

นิยาม

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตนซึ่งมีเงื่อนไขว่า กิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิต ในการจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการ เพื่อให้เช่า หรือเพื่อใช้ในการบริหารงาน และกิจการคาดว่าจะใช้ประโยชน์มากกว่าหนึ่งรอบระยะเวลา

การรับรู้รายการ

กิจการต้องรับรู้ต้นทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นสินทรัพย์ โดยต้องมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินทรัพย์นั้น ในอนาคต และสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้น ได้อย่างน่าเชื่อถือ เช่น ขึ้นส่วนอะไหล่ อุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งาน และอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการซ่อมบำรุงจะรับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เมื่อรายการดังกล่าวเป็นไปตามคำนิยามของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากไม่เข้าเงื่อนไขดังกล่าว รายการดังกล่าวจะจัดประเภทเป็นสินค้าคงเหลือ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้มีกำหนดหน่วยวัดเพื่อรับรู้รายการ กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการนำเกณฑ์การรับรู้รายการมาประยุกต์ และกิจการต้องประเมินต้นทุนทั้งหมด โดยรวมถึงต้นทุนเริ่มแรกเพื่อให้ได้มาและต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง

การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

กิจการต้องวัดมูลค่าของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์โดยใช้ราคาทุน ซึ่งประกอบด้วยราคาซื้อบวกอากรขาเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้ หลังหักส่วนลดการค้า และจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย ต้นทุนทางตรงอื่นๆ และต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์จากการที่กิจการไปใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าคงเหลือในช่วงเวลาหนึ่ง

การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหาร หากดำเนินการบางอย่างเพื่อการก่อสร้างหรือการพัฒนารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ไม่ทำให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของฝ่ายบริหาร อาจเกิดขึ้นก่อนหรือระหว่างกิจกรรมการก่อสร้างหรือพัฒนานั้น ต้องรับรู้รายได้และ

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจากการดำเนินงานที่ไม่ใช่กิจกรรมหลักในกำไรหรือขาดทุน รวมถึงการจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

กิจการต้องวัดมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่กิจการสร้างขึ้น โดยใช้หลักการเกี่ยวกับการวัดมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ที่กิจการได้มา คือต้นทุนของสินทรัพย์ต้องไม่รวมกำไรที่เกิดขึ้นภายในกิจการ โดยต้นทุนวัดสุทธิ ค่าแรงหรือทรัพยากรอื่นที่สูญเสียเกินกว่าปกติในการก่อสร้างสินทรัพย์ ไม่ให้นำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ การรับรู้ดอกเบี้ย ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

การวัดมูลค่าของราคาทุน

ต้นทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คือ มูลค่าที่เทียบเท่าเงินสด ณ วันที่รับรู้รายการ หากมีการขยายกำหนดชำระเกินกว่าระยะเวลาการให้สินเชื่อ ต้องบันทึกผลต่างระหว่างมูลค่าที่เทียบเท่าราคาเงินสดและจำนวนเงินทั้งหมดที่ต้องชำระเป็นดอกเบี้ยตลอดระยะเวลาการได้รับสินเชื่อนั้น แต่กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม หากกิจการรับรู้ดอกเบี้ยเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์

การแลกเปลี่ยนรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับรายการสินทรัพย์เป็นตัวแทนเงินหรือไม่เป็นตัวแทนเงินสามารถประยุกต์ใช้กับการแลกเปลี่ยนทุกกรณี โดยวัดมูลค่าต้นทุนด้วยราคายุติธรรม แต่ต้องไม่ใช่เป็นรายการแลกเปลี่ยนที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ หรือการที่แลกเปลี่ยนที่กิจการไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมทั้งของสินทรัพย์ที่ได้มาและสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนได้อย่างน่าเชื่อถือ

กิจการต้องวัดมูลค่าแม้ว่าจะไม่สามารถจัดรายการได้ทันที ถ้าสินทรัพย์ที่ได้มาไม่ได้วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม ให้ใช้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน

กิจการจะสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง คือ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในช่วงของการวัดมูลค่ายุติธรรมที่สมเหตุสมผลของสินทรัพย์นั้น หรือ สามารถประเมินความน่าจะเป็นของประมาณการมูลค่ายุติธรรม ณ ระดับต่าง ๆ ในช่วงของประมาณการได้อย่างสมเหตุสมผลเพื่อใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

กิจการสามารถเลือกใช้นโยบายบัญชีโดยอาจใช้วิธีราคาทุน หรือ วิธีการตีราคาใหม่ และต้องใช้นโยบายบัญชีเดียวกันสำหรับ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกัน

วิธีราคาทุน ภายหลังจากการรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ ต้องแสดงด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์

วิธีการตีราคาใหม่ ภายหลังจากการรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ กิจการจะเลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่ได้ก็ต่อเมื่อสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยต้อง

แสดงรายการดังกล่าวด้วยราคาที่ตีใหม่ ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการตีราคาใหม่หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมที่เกิดขึ้นในภายหลัง กิจการต้องตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามบัญชีจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา

ความถี่ในการตีราคาใหม่ขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม ในกรณีที่มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เคยมีการตีราคาใหม่ต่างไปจากมูลค่าตามบัญชี กิจการจำเป็นต้องตีราคาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะมูลค่ายุติธรรมของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์บางรายการอาจมีความผันผวนและมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ จึงจำเป็นต้องตีราคาใหม่ทุกปี โดยปกติควรมีการตีราคาใหม่ทุก 3-5 ปี กิจการต้องทยอยตีราคาสินทรัพย์ และสินทรัพย์ที่ตีใหม่จะแสดงมูลค่าที่เป็นปัจจุบัน

หากกิจการมีการตีราคาใหม่ให้ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่ในวันที่ตีราคาใหม่ โดยปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หรือนำค่าเสื่อมราคาสะสมไปหักออกจากมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์ จำนวนเงินที่เป็นผลจากการปรับยอดค่าเสื่อมราคาสะสมให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชี

เมื่อการตีราคาใหม่นั้นทำให้มูลค่าของสินทรัพย์นั้นเพิ่มขึ้นหรือลดลง กิจการต้องรับรู้มูลค่านั้นไปยังกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและรับรู้จำนวนสะสมไปยังส่วนของเจ้าของ ในหัวข้อ “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์” โดยถ้าเป็นการเพิ่มขึ้นจะไม่เกินราคาสินทรัพย์ที่เคยลดลงในอดีตและเคยรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน แต่หากเป็นราคาที่ลดลงจำนวนที่ลดลงต้องไม่เกินยอดคงเหลือด้านเครดิตที่มีอยู่ในบัญชี “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์” ของสินทรัพย์รายการนั้น

กิจการสามารถโอนส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่แสดงอยู่ในส่วนของเจ้าของไปยังกำไรสะสมเมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์ โดยโอนส่วนเกินทุนทั้งหมดหรืออาจทยอยโอน ส่วนเกินทุนที่โอนไปจะเท่ากับผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาใหม่ที่ตีราคาใหม่กับค่าเสื่อมราคาจากราคาทุนเดิมของสินทรัพย์นั้น

ค่าเสื่อมราคา

กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาส่วนประกอบของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกจากกัน หากส่วนประกอบนั้นมีต้นทุนที่สำคัญ เมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมด โดยต้องบันทึกส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีความสำคัญของสินทรัพย์นั้น ส่วนประกอบที่เหลือไม่มีความสำคัญและคาดว่าจะมีประโยชน์ที่แตกต่างกัน อาจคิดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีการประมาณ

ในกรณีที่ในอนาคตกิจการอาจใช้สินทรัพย์นั้นผลิตสินทรัพย์อื่น ค่าเสื่อมราคาที่เกิดขึ้นถือเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์อื่นและรวมเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์อื่นนั้น

จำนวนที่คิดค่าเสื่อมราคาและระยะเวลาการคิดค่าเสื่อมราคา

กิจการต้องบันทึบส่วนจำนวนที่คิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ตลอดอายุการให้ประโยชน์ และต้องมีการทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ทุกสิ้นรอบปีบัญชี แต่หากคาดว่าแตกต่างไปจากที่ได้ประมาณไว้ ต้องถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี ซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

ถ้ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สูงกว่ามูลค่าตามบัญชี กิจการยังต้องรับรู้ค่าเสื่อมราคาต่อไปจนกว่ามูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์นั้นสูงกว่ามูลค่าตามบัญชี การซ่อมแซมและบำรุงรักษา ไม่สามารถทำให้หยุดคิดค่าเสื่อมราคา แต่หากมูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจนเท่ากับหรือมากกว่ามูลค่าตามบัญชี ค่าเสื่อมราคาจะมีค่าเท่ากับศูนย์ จนกระทั่งมูลค่าคงเหลือลดลงต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ในภายหลัง

การคิดค่าเสื่อมราคาจะเริ่มต้นเมื่อสินทรัพย์พร้อมใช้งานและจะสิ้นสุดเมื่อกิจการตัดรายการนั้น หรือจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก กิจการจะไม่สามารถหยุดคิดค่าเสื่อมราคาถ้าไม่มีการใช้งานสินทรัพย์นั้น ยกเว้นถ้าคิดค่าเสื่อมราคาเต็มจำนวนแล้ว

หากกิจการได้ที่ดินและอาคารมาพร้อมกัน สามารถบันทึกแยกจากกันได้ แต่ที่ดินไม่ต้องคิดค่าเสื่อมราคา ยกเว้นเหมืองแร่ที่ทำบนผิวดินและพื้นที่ที่ใช้ในการทิ้งขยะ โดยการเพิ่มขึ้นของมูลค่าที่ดินที่เป็นที่ตั้งของอาคารนั้น ไม่มีผลกระทบต่อค่าเสื่อมราคาของอาคาร ถ้ากิจการร่วมลงทุนในการรื้อถอน การขนย้าย และการบูรณะสถานที่เป็นต้นทุนของที่ดิน กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาของต้นทุนนั้นตลอดระยะเวลาที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา

กิจการต้องทบทวนวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาทุกสิ้นรอบบัญชี และหากมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ต้องเปลี่ยนวิธีการคิดค่าเสื่อมเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

กิจการสามารถเลือกใช้วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาหลายวิธี เช่น วิธีเส้นตรง วิธียอดคงเหลือลดลง และวิธีจำนวนผลผลิต เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบของประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

การด้อยค่า

การกำหนดว่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เกิดการด้อยค่าหรือไม่ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

การชดเชยสำหรับการด้อยค่า

ค่าชดเชยที่ได้รับจากบุคคลที่สามสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดการด้อยค่า สูญหาย หรือเลิกใช้ กิจการต้องนำมารวมในกำไรหรือขาดทุน เมื่อกิจการมีสิทธิได้รับค่าชดเชยนั้น

การด้อยค่าหรือสูญเสียชีวิติน อาคารและอุปกรณ์ รวมถึงสิทธิที่จะได้รับค่าชดเชยจากบุคคลที่สาม และการซื้อหรือการก่อสร้างสินทรัพย์เพื่อการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ถือเป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกัน และต้องบันทึกบัญชีแยกจากกัน ดังนี้

1. ให้รับรู้การด้อยค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
2. ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ หากเป็นการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เลิกใช้งาน หรือจำหน่าย
3. ค่าชดเชยที่ได้รับจากบุคคลที่สามสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีการด้อยค่า สูญเสียหรือเลิกใช้ ให้รับรู้ในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนเมื่อกิจการมีสิทธิได้รับค่าชดเชยนั้น และ
4. ต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดจากการบูรณะ การซื้อ หรือการก่อสร้างเพื่อเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์เดิม ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

การตัดรายการ

กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ออกจากบัญชีเมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์ หรือกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์ในอนาคตจากการใช้สินทรัพย์หรือจากการจำหน่ายสินทรัพย์

การจำหน่ายรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ เช่น จากการขาย จากการให้เช่าภายใต้สัญญาเช่าการเงิน หรือการบริจาค

กิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์นั้นออกจากบัญชี(เว้นแต่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า กำหนดเป็นอย่างอื่นในกรณีของการขายและเช่ากลับคืน) และต้องไม่จัดกำไรที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการเป็นรายได้หลัก

หากกิจการขายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ถือไว้เพื่อให้เช่า กิจการต้องโอนสินทรัพย์ดังกล่าวไปเป็นส่วนหนึ่งของสินค้างเหลือด้วยมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่สินทรัพย์ดังกล่าวได้หยุดให้เช่าและถือไว้เพื่อขาย เงินที่ได้รับจากการขายสินทรัพย์ต้องรับรู้เป็นรายได้ตามมาตรฐาน

การบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง รายได้

กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คือผลต่างระหว่าง
สิ่งตอบแทนสุทธิที่ได้รับจากการจำหน่ายสินทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น

กิจการต้องรับรู้สิ่งตอบแทนที่จะได้รับจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เริ่มแรก
ด้วยมูลค่ายุติธรรม หากมีการยี่ระยะเวลาการชำระเงินต้องรับรู้สิ่งตอบแทนที่จะได้รับเมื่อเริ่มแรก
ด้วยมูลค่าเทียบเท่าเงินสด และให้รับรู้ผลต่างมูลค่าสิ่งตอบแทนที่จะได้รับกับมูลค่าเทียบเท่าเงินสด
เป็นดอกเบี้ยรับ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง รายได้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึง
ผลตอบแทนที่แท้จริงของลูกหนี้

การเปิดเผยข้อมูลและนำเสนอ

กิจการต้องเปิดเผยรายการต่อไปนี้ทุกข้อในงบการเงินสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
แต่ละประเภท

1. เกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้กำหนดมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของ
สินทรัพย์
2. วิธีที่ใช้ในการคิดค่าเสื่อมราคา
3. อายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์หรืออัตราค่าเสื่อมราคาที่ใช้
4. มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม
ค่าเสื่อมราคาสะสมรวมทั้งผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์ ณ วันต้นงวดและสิ้นงวด
บัญชี
5. รายการกระทบยอดของมูลค่าตามบัญชีในระหว่างวันต้นงวดบัญชีถึงวันสิ้นงวดบัญชี
6. จำนวนและข้อจำกัดในกรรมสิทธิ์ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ใช้เป็นหลักประกัน
หนี้สิน
7. จำนวนรายจ่ายทั้งสิ้นที่รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร
และอุปกรณ์จากการก่อสร้าง
8. จำนวนเงินภาระผูกพันตามสัญญาที่ตกลงไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
9. จำนวนค่าชดเชยที่ได้รับจากบุคคลที่สามสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มี
การด้อยค่า การสูญเสียบ หรือเลิกใช้ ซึ่งได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มี
ผลกระทบในงวดปัจจุบันหรือในรอบระยะเวลาต่อไป ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง
2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

หากรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แสดงด้วยราคาที่ดีใหม่ กิจการต้องเปิดเผยรายการต่อไปนี้อย่างรายการในงบการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม

1. วันที่มีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่
2. ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ประเมินราคาอิสระมีส่วนร่วมในการตีราคาใหม่หรือไม่
3. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แต่ละประเภทมีการตีราคาใหม่ให้เปิดเผยมูลค่าตามบัญชีที่ควรจะได้รับหากสินทรัพย์นั้นแสดงโดยใช้วิธีราคาทุน และ
4. ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งกิจการต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงของส่วนเกินทุนในระหว่างงวด และข้อจำกัดในการจ่ายส่วนเกินทุนนั้นให้กับผู้ถือหุ้น

การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับระยะเวลาบัญชีที่เริ่มหรือหลังวันที่มีการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงนี้เป็นครั้งแรก และปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้า ซึ่งกิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ได้รับ การปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้าอื่นก็ได้ มิได้เป็นการบังคับ กรณีที่กิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่ได้รับการปรับปรุงต้องระบุให้ชัดเจนและให้ระบุว่ามีการนำเสนอด้วยเกณฑ์ที่แตกต่าง

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) กับ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)

ตารางที่ 1 สรุปความแตกต่างระหว่างมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) กับมาตรฐาน
การบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)
การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ รายการ		
วิธีการตีราคาใหม่	ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่กับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ นำค่าเสื่อมราคาสะสมไปหักออกจากมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	ให้ปรับค่าเสื่อมราคาสะสมเป็นสัดส่วนกับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม ให้นำค่าเสื่อมราคาสะสมหักออกจากมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมและปรับมูลค่าสุทธิให้เท่ากับราคาที่ดีใหม่วิธีนี้ใช้กับอาคาร
การถือปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลง	ต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มหรือหลังวันที่ถือปฏิบัติ โดยอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้าอื่นก็ได้ ถ้าหากไม่ได้ปรับปรุงต้องระบุให้ชัดเจน สำหรับ	มาตรฐานฉบับเดิมไม่ได้กล่าวถึงข้อนี้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557)
	ข้อมูลที่ไม่ได้ปรับปรุง ให้ระบุ และอธิบายถึงเกณฑ์ที่แตกต่าง	

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จริยาพร ไชยวงศ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลง TAS16 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการใช้ TAS16 แตกต่างกัน ผลกระทบจากการประยุกต์ใช้ TAS16 ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวม พบว่ามีผลกระทบต่ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบต่อทางการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ตั้งแต่ปี 2552-2555 พบว่า สิ้นทรัพย์รวม ปี 2552-2553 ก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ฉนิรัตน์ ใบไม้ (2556) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของกลุ่มธุรกิจการแพทย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่า ในรายงานทางการเงินปี 2553 ไม่มีบริษัทใดนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ นี้มาใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ แต่มีการเปิดเผยถึงการรับรู้ถึงมาตรฐานการบัญชีที่ปรับปรุงใหม่ ในรายงานทางการเงินปี 2554 ประเด็นการรับรู้รายการ ไม่พบบริษัทจดทะเบียนกลุ่มธุรกิจการแพทย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใดแสดงรายการชิ้นส่วนอะไหล่ที่สำคัญ และอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานถือเป็นรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ส่วนประเด็นการวัดมูลค่าเริ่มแรก พบว่า มีจำนวน 7 บริษัท ได้มีการนำต้นทุนการซื้อ การขนย้าย หรือการบูรณะสภาพของสินทรัพย์ มารวมเป็นต้นทุน

ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ส่วนประเด็นการคิดค่าเสื่อมราคาแยกตามส่วนประกอบ
ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า มีจำนวน 4 บริษัท ได้มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับ
ส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกัน
เมื่อส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมดของสินทรัพย์นั้น
และประเด็นการทบทวนมูลค่าคงเหลือ และอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์อย่างน้อยทุกสิ้น
รอบบัญชี พบว่า มีจำนวน 4 บริษัท ได้มีการทบทวนมูลค่าคงเหลือ และอายุการให้ประโยชน์ของ
สินทรัพย์อย่างน้อย ทุกสิ้นรอบบัญชี

ทัศนีย์ นันตะภาพ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี
ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของผู้ทำบัญชีในสำนักงานบริการ
รับทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่”

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่
16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) คิดเป็นร้อยละ 59.76 และไม่มี
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) คิดเป็นร้อยละ 40.24
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่
16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อยู่ในระดับน้อย มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การรับรู้รายการอยู่ในระดับมาก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดมูลค่า เมื่อรับรู้รายการอยู่ใน
ระดับน้อย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดมูลค่าภายหลังรับรู้รายการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคาอยู่ในระดับมากที่สุด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตัด
รายการและการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและ
อุปกรณ์ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.71 รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน
การบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.54

ลักขณา ใจซื่อ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาที่เกิดจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง
ภาษีเงินได้

ผลการศึกษาพบว่า ด้านการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าของหนี้สินและทรัพย์สินภาษี
เงินได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก พบว่าที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด ได้แก่ เรื่องกิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สิน หรือ
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีด้วยอัตราภาษีสำหรับงวด โดยใช้อัตราภาษีและกฎหมายภาษี
อากร ด้านการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของหนี้สินหรือทรัพย์สินภาษีเงินได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุดได้แก่ เรื่องการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ขึ้นอยู่กับจำนวนของกำไรทางภาษีในอนาคตที่สูงกว่าจำนวนกำไรที่เกิดจากการกลับรายการของผลต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีที่กิจการมีอยู่ ปัญหาอื่น ๆ ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุดได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหาและข้อกำหนดกับการนำไปใช้ปฏิบัติจริงในทางบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้

ปราณี จันทรจิราภรณ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อร่างมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2552) ฉบับที่ 16 เรื่อง “ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์” ฉบับที่ 23 เรื่อง “ต้นทุนการกู้ยืม” และฉบับที่ 40 เรื่อง “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน”

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป โดยในระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอื่น ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ในส่วนของความคิดเห็น ในภาพรวมผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปรับปรุงมาตรฐานฯ ทั้ง 3 ฉบับ แต่ยังมีบางประเด็นคำถามของทั้งฉบับที่ 16, ฉบับที่ 23 และฉบับที่ 40 ที่ผู้ทำบัญชียังไม่แน่ใจว่าเมื่อประกาศใช้จริงจะมีปัญหาต่อการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษา, ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ, กลุ่มอุตสาหกรรมและการรับทราบข่าวสารการออกร่างมาตรฐานที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังนั้นทางสภาวิชาชีพบัญชีและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทย ควรเผยแพร่ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีถึงวัตถุประสงค์ ผลกระทบและประโยชน์ของมาตรฐาน ฯ โดยคำนึงถึงอายุและประสบการณ์ของผู้ทำบัญชี ให้รับทราบแนวทางปฏิบัติทางการบัญชีให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันก่อนที่จะมีการประกาศใช้จริง

จิรนนท์ ปัจมทุม (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงานบัญชีและปัจจัยส่วนของกิจการ ในหัวข้อ จำนวนพนักงานบัญชี มูลค่าสินทรัพย์ถาวร และประเภทอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ในหัวข้อ การเข้ารับการฝึกอบรมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)

เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และปัจจัยส่วนของกิจการ ในหัวข้อ โปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้
ในแผนกบัญชี ไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16
(ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า ระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย 3.56) ระดับของปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน มีดังนี้ ด้านการรับรู้รายการ คือ
การแยกต้นทุนส่วนประกอบสินทรัพย์หลัก ด้านการวัดมูลค่า คือ การปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อม
สะสมของส่วนประกอบ ด้านการเปิดเผยรายการ คือ การเปิดเผยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ด้านอื่น ๆ คือความยุ่งยากในการลงบัญชี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาความเห็นของผู้ทำบัญชีต่อปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้การเก็บข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิจัยและวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เป็นผู้ทำบัญชีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จำนวน 521 บริษัท และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) จำนวน 123 บริษัท รวมเป็นจำนวน 644 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สืบค้นข้อมูล วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2559) โดยสอบถามไปยังฝ่ายบัญชีของบริษัท เนื่องจากสามารถเป็นตัวแทนของบริษัทในการทำแบบสอบถามและสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับด้านบัญชีได้ดีที่สุด

กลุ่มตัวอย่างของผู้ทำบัญชีได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) สำหรับใช้เป็นตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรขนาดตัวอย่างได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างของ Yamane (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

n = ขนาดของตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ในการวิจัยครั้งนี้ ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 โดยมีระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ประคอง วรรณสูตร, 2542)

การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ค่าคลาดเคลื่อน 5% หรือ 0.05 และจำนวนประชากร = 644
ตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าแล้วได้ขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{644}{1+644(0.05)^2}$$

$$n = 247$$

จากผลการคำนวณ จะได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 247 ตัวอย่าง แต่เพื่อให้การศึกษาได้ผล
น่าเชื่อถือและเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงสำรวจ
กลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 153 ตัวอย่าง รวมใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended question) และคำถาม
ปลายเปิด (Open-ended question) โดยใช้แบบสอบถามประเภทให้คะแนนตามลำดับ (Rating scale)
แบบ Likert scale มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพื่อใช้รวบรวมข้อมูล
แบบสอบถามได้จัดสร้างขึ้นมา 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ประสบการณ์ในการทำงาน
5. การอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

6. ตำแหน่งงาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่

1. ประเภทธุรกิจ
2. ทุนจดทะเบียน
3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ
4. ขนาดของสินทรัพย์รวม
5. ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

6. จำนวนพนักงานบัญชี

ส่วนที่ 3 ปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)

เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

มีปัญหามากที่สุด ระดับคะแนน 5

มีปัญหามาก ระดับคะแนน 4

มีปัญหาปานกลาง ระดับคะแนน 3

ปัญหาน้อย ระดับคะแนน 2

ปัญหาน้อยที่สุด ระดับคะแนน 1

คำถามที่ให้ผู้ทำบัญชีแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ จำแนกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ปัญหาการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ
2. ปัญหาการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบแบบสอบถาม มีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ใช้สูตร IOC (Index of item-objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่า 3 คน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) มีสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การพิจารณาผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC มีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.51-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

จากการคำนวณผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ พบว่า ผลรวมค่าความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.96 หมายความว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยสามารถใช้เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาผลวิเคราะห์ในงานวิจัยได้ หลังจากนั้นจึงดำเนินการปรับแก้ไขแบบสอบถามหลังการหาค่า IOC และนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัยอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out)

(Try out) คือ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยการหาความสอดคล้องภายในของ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาช (Cronbach, 1990) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่มีค่าแอลฟา มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลจากการวิเคราะห์ได้ค่า เท่ากับ 0.804 จึงทำให้แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น จากนั้นนำแบบสอบถามมาจัดทำให้มีความสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล วิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ทำบัญชีใช้ช่องทาง e-mail และทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้ทำบัญชีใน ช่วงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความวิชาการ เอกสารงานวิจัย วารสารและสิ่งพิมพ์ รวมถึงสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์และอธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

2. การวิเคราะห์ระดับปัญหาของผู้ทำบัญชีในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 โดยใช้สถิติ ดังนี้

2.1 ค่าความถี่ร้อยละ (Percentage) คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล ทำการแปลโดยอาศัยขอบเขตของคะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \\ \text{เกณฑ์ประเมิน} &= \text{ระดับคะแนน} + 0.80 \end{aligned}$$

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.2-5.00 แปลความหมายว่า ระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 แปลความหมายว่า ระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติมาก

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 แปลความหมายว่า ระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติปานกลาง

ปานกลาง

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 แปลความหมายว่า ระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ

น้อย

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 แปลความหมายว่า ระดับปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ

น้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบระดับปัญหาของผู้ทำบัญชีในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยจำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และการเข้ารับการพัฒนาความรู้ โดยใช้วิธี t-test และ One-way ANOVA F-test ส่วนประเภทธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินงาน ขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และจำนวนพนักงานบัญชี ใช้วิธี One-way ANOVA F-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา และปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ศึกษาโดยสอบถามความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ข้อมูลได้จากการสอบถามผู้ทำบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ใช้แบบสอบถามจำนวน ตัวอย่าง ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะธุรกิจ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะหรือรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่าง
t	หมายถึง	ค่าทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ t)
F	หมายถึง	ค่าทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ F)
Sig.	หมายถึง	ความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ

ตารางที่ 4-1 สรุปจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามการส่งแบบสอบถาม

การส่งแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ทางไปรษณีย์	300	75
ทางอีเมลล์	100	25
รวม	400	100.00
แบบสอบถามไม่สมบูรณ์	6	1.50
ไม่ได้รับคืนภายในเวลา	128	32
รวม	266	66.50

จากตารางที่ 4-1 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ เป็นจำนวน 300 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 75 ทางอีเมลล์ 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 25 แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 6 ชุด คิดเป็นร้อยละ 1.50 และไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด 128 ชุด คิดเป็นร้อยละ 32 รวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 266 ชุด คิดเป็นร้อยละ 66.50

ส่วนที่ 1 การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนครั้งในการอบรมเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ตำแหน่งงาน ประเภทธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของสินทรัพย์รวม ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และจำนวนพนักงานบัญชี

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	61	22.93
หญิง	205	77.07
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.07 และมีเพศชาย จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.93

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	16	6.01
31-40 ปี	119	44.74
41-50 ปี	87	32.71
51 ปีขึ้นไป	44	16.54
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.71 ผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.54 และผู้ที่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.01

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	1.13
ปริญญาตรี	119	44.74
ปริญญาโทและสูงกว่า	144	54.13
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.13 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.74 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 ราย คิดเป็น ร้อยละ 1.13

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	8	3.01
5-10 ปี	43	16.16
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	215	80.83
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 215 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.83 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็น ร้อยละ 16.16 และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.01

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนครั้งในการอบรมเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

จำนวนครั้งในการอบรมเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	32	12.03
1-3 ครั้ง	206	77.44
4-6 ครั้ง	13	4.89
มากกว่า 6 ครั้ง	15	5.64
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-6 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยอบรม 1-3 ครั้ง จำนวน 206 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.44 รองลงมาคือผู้ที่ไม่เคยอบรม จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.03 ส่วนผู้ที่เคยอบรมมากกว่า 6 ครั้ง จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.64 และผู้ที่เคยอบรม 4-6 ครั้ง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.89

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบัญชี	31	11.65
ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	30	11.28
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	121	45.49
ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	84	31.58
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-7 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชี จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.49 รองลงมาคือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.58 ส่วนพนักงานบัญชี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.65 และผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.28

ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลของกิจการ

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามประเภทธุรกิจ(กลุ่มธุรกิจ)

ประเภทธุรกิจ (กลุ่มธุรกิจ)	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจการเกษตร	3	1.13
อาหารและเครื่องดื่ม	8	3.01
แฟชั่น	14	5.26
ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	9	3.38
ธนาคาร	5	1.88
เงินทุนและหลักทรัพย์	19	7.14
ประกันภัยและประกันชีวิต	18	6.77
ยานยนต์	16	6.01
วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	5	1.88
บรรจุภัณฑ์	2	0.75
กระดาษและวัสดุการพิมพ์	4	1.50
ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	4	1.50
เหล็ก	13	4.89
บริการรับเหมาก่อสร้าง	23	8.65
พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	36	13.53
พลังงานและสาธารณูปโภค	25	9.40
พาณิชย์	3	1.13
สื่อและสิ่งพิมพ์	17	6.39
การท่องเที่ยวและสันทนาการ	8	3.01
ขนส่งและโลจิสติกส์	6	2.26
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	13	4.89
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	10	3.76
บริการเฉพาะกิจ	5	1.88
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-8 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.53 รองลงมาคือกลุ่มธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค จำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.40 ส่วนกลุ่มธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.65 กลุ่มธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 กลุ่มธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.77 กลุ่มธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.39 กลุ่มธุรกิจยานยนต์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.01 กลุ่มธุรกิจแฟชั่น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 กลุ่มธุรกิจเหล็ก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89 กลุ่มธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89 กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.76 กลุ่มธุรกิจของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 กลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.01 กลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.01 กลุ่มธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.26 กลุ่มธุรกิจธนาคาร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.88 กลุ่มธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.88 กลุ่มธุรกิจบริการเฉพาะกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.88 กลุ่มธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 กลุ่มธุรกิจการเกษตร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13 กลุ่มธุรกิจพาณิชย์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13 และกลุ่มธุรกิจบรรจุภัณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามทุนจดทะเบียน

ทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 300 ล้านบาท	80	30.08
301-1,000 ล้านบาท	93	34.96
1,001-10,000 ล้านบาท	71	26.69
10,001 ล้านบาทขึ้นไป	22	8.27
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-9 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท จำนวน 93 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.96 รองลงมาคือบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท จำนวน 80 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 30.80 บริษัทที่มีทุน

จดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท จำนวน 71 บริษัท คิดเป็น ร้อยละ 26.69 และบริษัทที่มีทุน
จดทะเบียน 10,001 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.27

ตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	2	0.75
5-10 ปี	14	5.26
10 ปีขึ้นไป	250	93.99
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-10 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีระยะเวลา
ในการดำเนินกิจการ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 250 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 93.99 รองลงมาคือ บริษัทที่มี
ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5-10 ปี จำนวน 14 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.26 และบริษัทที่มี
ระยะเวลาดำเนินกิจการต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของสินทรัพย์รวม

ขนาดของสินทรัพย์รวม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท	63	23.68
1,001-10,000 ล้านบาท	113	42.48
10,001-50,000 ล้านบาท	46	17.30
50,001 ล้านบาทขึ้นไป	44	16.54
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-11 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีขนาดของ
สินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท จำนวน 113 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 42.48 รองลงมาคือบริษัทที่
มีขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท จำนวน 63 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.68 บริษัท
ที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท จำนวน 46 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.30 และ
บริษัทที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาทขึ้นไป 44 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.54

ตารางที่ 4-12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามขนาดของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ล้านบาท	75	28.19
101-1,000 ล้านบาท	107	40.23
1,001-10,000 ล้านบาท	35	13.16
10,001 ล้านบาทขึ้นไป	49	18.42
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-12 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท จำนวน 107 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 40.23 รองลงมาคือบริษัทที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 75 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.19 บริษัทที่มีขนาดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 50,001 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 49 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 18.42 และบริษัทที่มีขนาดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท จำนวน 35 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 13.16

ตารางที่ 4-13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี

จำนวนพนักงานบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 คน	167	62.78
21-50 คน	27	10.15
51-99 คน	13	4.89
100 คนขึ้นไป	59	22.18
รวม	266	100.00

จากตารางที่ 4-13 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีพนักงานบัญชี 1-20 คน จำนวน 167 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 62.78 รองลงมาคือบริษัทที่มีพนักงานบัญชีจำนวน 100 คน จำนวน 59 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.18 บริษัทที่มีพนักงานบัญชี 21-50 คน

จำนวน 27 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.15 และบริษัทที่มีพนักงานบัญชี 51-99 คน จำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.89

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญของปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่ 16 (ปรับปรุง 2558) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลระดับความสำคัญของปัญหาแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	ระดับคะแนน	5
มาก	ระดับคะแนน	4
ปานกลาง	ระดับคะแนน	3
น้อย	ระดับคะแนน	2
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1

เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลจากคะแนนเฉลี่ยเป็นช่วง ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหามาก
 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 4-14 ผลค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16

ปัญหาประเด็นการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการและ การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ระดับของปัญหา (ร้อยละ)					ผลการวิเคราะห์		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	แปลผล
ตอนที่ 1 ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ								
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้อง ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของ สินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุด	26 (9.80)	29 (10.90)	84 (31.60)	88 (33.10)	39 (14.70)	3.32	1.15	ปานกลาง
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตี ราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคา สะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับ การตีราคาใหม่ของมูลค่าตาม บัญชีสินทรัพย์	24 (9.00)	28 (10.50)	90 (33.80)	90 (33.80)	34 (12.80)	3.31	1.11	ปานกลาง
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตี ราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคา สะสม ไปหักออกจากมูลค่า เสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	24 (9.00)	33 (12.40)	82 (30.80)	90 (33.80)	37 (13.90)	3.31	1.13	ปานกลาง
ปัญหาโดยภาพรวมด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ						3.31	1.08	ปานกลาง

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ปัญหาประเด็นการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการและ การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ระดับความสำคัญของปัญหา (ร้อยละ)					ผลการวิเคราะห์		
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	\bar{X}	SD	แปลผล
ตอนที่ 2 ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง								
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตี ราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ใน งบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา บัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มี การถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคา ที่ตีใหม่	30 (11.30)	26 (9.80)	93 (35.00)	85 (32.00)	32 (12.00)	3.24	1.14	ปานกลาง
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการ ตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอ ข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้ เป็นการบังคับ)	28 (10.50)	44 (16.50)	100 (37.60)	68 (25.60)	26 (9.80)	3.08	1.11	ปานกลาง
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่ สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการ ต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น	23 (8.60)	39 (14.70)	112 (42.10)	66 (24.80)	26 (9.80)	3.12	1.06	ปานกลาง
ปัญหาโดยภาพรวมด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง						3.14	1.01	ปานกลาง
ปัญหาโดยภาพรวม (n = 266)						3.23	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-14 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของปัญหาจาก
การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้
รายการและด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.32$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.15$

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.31$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.11$

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.31$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.13$

โดยภาพรวมพบว่า ระดับความสำคัญของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.31$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.08$ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามพบว่าด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด ได้แก่ เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.32$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.15$

ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.24$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.14$

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.08$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.11$

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.12$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.06$

โดยภาพรวมพบว่า ระดับความสำคัญของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.14$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.01$ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามพบว่าด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ที่มีระดับความสำคัญของ

ปัญหามากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.14

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัญหาเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง ในการแปลความกำหนดระดับเกณฑ์ในการประมาณค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ โดยแบ่งเกณฑ์ออกเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหา

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 แปลความว่า มีระดับความสำคัญของปัญหาน้อยที่สุด

สมมติฐานที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

สมมติฐานที่ 1.1. ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 ผลการทดสอบของเพศกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย		P-value
	(A) ชาย	(B) หญิง	
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	3.43	3.29	<.03*
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.21	3.34	.35
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.36	3.30	.14
รวม	3.33	3.31	.12

จากตารางที่ 4-15 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ t-test ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .03) เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 3.43$) มีปัญหามากกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 3.29$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .35) โดยผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 3.21$) และ เพศหญิง ($\bar{X} = 3.34$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .14) โดยผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 3.36$) และเพศหญิง ($\bar{X} = 3.30$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .12 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-16 ผลการทดสอบของเพศกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย		P-value
	(A) ชาย	(B) หญิง	
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	3.33	3.21	.17
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่ สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	2.84	3.15	.50
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	2.97	3.17	.99
รวม	3.04	3.18	.13

จากตารางที่ 4-16 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ t-test ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .17) โดยผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 3.33$) และผู้ทำบัญชีเพศหญิง ($\bar{X} = 3.21$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .50) โดยผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 2.84$) และผู้ทำบัญชีเพศหญิง ($\bar{X} = 3.15$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .99) โดยผู้ทำบัญชีที่มีเพศชาย ($\bar{X} = 2.97$) และเพศหญิง ($\bar{X} = 3.17$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .13 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2. ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติ ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 ผลการทดสอบของอายุกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) 20-30 ปี	(B) 31-40 ปี	(C) 41-50 ปี	(D) มากกว่า 51 ปีขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ เป็นราคาที่ดีที่สุด	4.00	3.26	3.09	3.67	<.01*	A > C D > B D > C
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่ สม่่าเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.75	3.15	3.20	3.80	<.01*	A > B B < D C < D
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออก จากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	4.00	3.17	3.20	3.68	<.01*	A > B A > C B > D C > D
รวม	3.92	3.19	3.16	3.72	<.01*	A > B A > C D > B D > C

จากตารางที่ 4-17 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 4.00$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.67$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.26$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-51 ปี ($\bar{X} = 3.09$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ มากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.80$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20- 30 ปี ($\bar{X} = 3.75$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-50 ปี ($\bar{X} = 3.20$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31- 40 ปี ($\bar{X} = 3.15$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้นพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 4.00$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.68$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-50 ปี ($\bar{X} = 3.20$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.17$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 ผลการทดสอบของอายุกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) 20-30 ปี	(B) 31-40 ปี	(C) 41-50 ปี	(D) มากกว่า 51 ปีขึ้นไป		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคา ใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงิน สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติ สินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	3.88	3.18	3.05	3.55	<.01*	A > B A > C D > B D > C
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคา ใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	4.13	3.09	2.82	3.16	<.01*	A > B A > C C > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับ ข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอ เกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์ นั้น	3.88	3.09	2.91	3.36	<.01*	A > B A > C A > D
รวม	3.96	3.12	2.92	3.36	<.01*	A > B A > C A > D D > C

จากตารางที่ 4-18 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20-30 ปี

($\bar{X} = 3.88$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ มากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.55$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.18$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-51 ปี ($\bar{X} = 3.05$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 4.13$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ มากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.16$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.09$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-51 ปี ($\bar{X} = 2.82$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 20-30 ปี ($\bar{X} = 3.88$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ มากกว่า 51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.36$) ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X} = 3.09$) และผู้ทำบัญชีที่มีอายุ 41-51 ปี ($\bar{X} = 2.91$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3. ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 ผลการทดสอบของระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้
รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ รายการ	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า ปริญญาตรี	(B) ปริญญาตรี	(C) สูงกว่า ปริญญาตรี		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ เป็นราคาที่ตีใหม่	3.00	3.48	3.19	.12	-
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.00	3.45	3.20	.18	-
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.00	3.40	3.25	.53	-
รวม	3.00	3.44	3.22	.22	-

จากตารางที่ 4-19 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .12) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.48$) ผู้ทำบัญชี

ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.19$) และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่าเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .18) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.45$) ผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.20$) และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .53) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.40$) ผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.25$) และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .22 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการไม่แตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 ผลการทดสอบของระดับการศึกษากับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วง
เปลี่ยนแปลง

	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	(B) ปริญญา ตรี	(C) สูงกว่า ปริญญา ตรี		
2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง					
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.00	3.24	3.24	.93	-
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	4.00	2.94	3.17	.09	-
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	3.00	3.05	3.19	.57	-
รวม	3.33	3.08	3.20	.61	-

จากตารางที่ 4-20 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .93) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.24$) และสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.24$) ผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .09) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.00$) ผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.17$) และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.94$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .57) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.19$) ผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.05$) และผู้ทำบัญชีที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .61 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4. ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 ผลการทดสอบของประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) น้อยกว่า 5 ปี	(B) 5-10 ปี	(C) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	4.00	3.51	3.26	.10	-
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	4.00	3.37	3.27	.17	-
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	5.00	3.51	3.21	<.01*	A > B A > C
รวม	4.33	3.47	3.25	<.01*	A > B A > C

จากตารางที่ 4-21 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่าง

กัน (P-value = .10) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.00$) ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.51$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.26$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .17) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.00$) ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.37$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.27$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 5.00$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.51$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.21$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 ผลการทดสอบของประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) น้อยกว่า 5 ปี	(B) 5-10 ปี	(C) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	2.50	3.63	3.19	.12	-
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	4.50	3.35	2.97	<.01*	A > B A > C B > C
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	4.50	3.26	3.05	<.01*	A > B A > C
รวม	3.84	3.41	3.07	<.02*	A > C B > C

จากตารางที่ 4-22 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .12) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.63$) ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.19$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 2.50$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.50$) มีปัญหา มากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.35$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.97$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้นพบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.50$) มีปัญหา มากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.26$) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.05$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า $P\text{-value}$ เท่ากับ .02 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติ ในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5. ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-23 ผลการทดสอบของการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ไม่เคย	(B) 1-3 ครั้ง	(C) 4-6 ครั้ง	(D) มากกว่า 16 ครั้ง		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ เป็นราคาที่ตีใหม่	3.19	3.45	2.92	2.13	<.01*	A > D B > D
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่ สม่่าเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.41	3.42	2.69	2.13	<.01*	A > C A > D B > C B > D
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออก จากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.56	3.41	2.54	2.13	<.01*	A > C A > D B > C B > D
รวม	3.39	3.43	2.72	2.13	<.01*	A > D B > C B > D

จากตารางที่ 4-23 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.45$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.19$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 2.92$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.13$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.42$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.41$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 2.69$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.13$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.56$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.41$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 2.54$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.13$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 ผลการทดสอบของการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 กับปัญหา
ที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ไม่เคย	(B) 1-3 ครั้ง	(C) 4-6 ครั้ง	(D) มากกว่า 6 ครั้ง		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคา ใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงิน สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มใน หรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติ สินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุด	3.56	3.29	2.85	2.13	<.01*	A > C A > D B > D
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตี ราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	3.34	3.15	2.54	2.00	<.01*	A > C A > D B > C B > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับ ข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอ เกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์ นั้น	3.41	3.15	3.15	2.13	<.01*	A > D B > D C > D
รวม	3.44	3.20	2.85	2.09	<.01*	A > D B > D C > D

จากตารางที่ 4-24 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน
ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16
แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบ
ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุดนั้น พบว่า
ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน

(P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.56$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.29$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 2.85$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.13$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.34$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.15$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 2.54$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.00$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ($\bar{X} = 3.41$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 3.15$) ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง ($\bar{X} = 3.15$) และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ($\bar{X} = 2.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6. ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 ผลการทดสอบของตำแหน่งงานกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) พนักงาน บัญชี	(B) ผู้ช่วย ผู้จัดการ ฝ่าย บัญชี	(C) ผู้จัดการ ฝ่าย บัญชี	(D) ผู้อำนวยการ การฝ่าย บัญชี		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุดใหม่	3.61	2.93	3.46	3.14	<.03*	A > D A > B C > B C > D
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.65	2.90	3.46	3.11	<.01*	A > B A > D C > B C > D
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสมไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.74	2.73	3.41	3.23	<.01*	A > B A > D B < C B < D
รวม	3.67	2.86	3.44	3.16	<.01*	A > B A > D B < A B < C

จากตารางที่ 4-25 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .03) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.61$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.46$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.14$) และผู้ทำบัญชีที่ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.93$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.65$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.46$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.11$) และผู้ทำบัญชีที่ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.90$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.74$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.41$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.23$) และผู้ทำบัญชีที่ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.73$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-26 ผลการทดสอบของตำแหน่งงานกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) พนักงาน บัญชี	(B) ผู้ช่วย ผู้จัดการ ฝ่าย บัญชี	(C) ผู้จัดการ ฝ่าย บัญชี	(D) ผู้อำนวยการ ฝ่าย บัญชี		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคา ใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงิน สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มใน หรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติ สินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุด	3.74	2.73	3.40	3.00	<.01*	A > B A > D B < C C > D
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตี ราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	3.68	2.77	3.21	2.77	<.01*	A > B A > C B < C C > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับ ข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอ เกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์ นั้น	3.61	2.70	3.26	2.89	<.01*	A > B A > D B < C C > D
รวม	3.68	2.73	3.29	2.89	<.01*	A > B A > C A > D B < C C > D

จากตารางที่ 4-26 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.74$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.40$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.00$) และผู้ทำบัญชีที่ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.73$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.68$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.21$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.77$) และผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.77$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานบัญชี ($\bar{X} = 3.61$) มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 3.26$) ผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.89$) และผู้ทำบัญชีที่เป็นผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ($\bar{X} = 2.70$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านองค์กรที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่

สมมติฐานที่ 2.1. ผู้ทำบัญชีที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

โดยมีประเภทธุรกิจดังนี้

A = ธุรกิจการเกษตร

B = อาหารและเครื่องดื่ม

C = แฟชั่น

D = ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน

E = ธนาคาร

F = เงินทุนและหลักทรัพย์

G = ประกันภัยและประกันชีวิต

H = ยานยนต์

I = วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร

J = บรรจภัณฑ์

K = กระดาษและวัสดุการพิมพ์

L = ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์

M = เหล็ก

N = บริการรับเหมาก่อสร้าง

O = พัฒนาอสังหาริมทรัพย์

P = พลังงานและสาธารณูปโภค

Q = พาณิชย

R = สื่อและสิ่งพิมพ์

S = การท่องเที่ยวและสันทนาการ

T = ขนส่งและโลจิสติกส์

U = ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

V = เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

W = บริการ

ปัญหาด้านที่ 1. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

ปัญหาที่ 1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

ปัญหาที่ 1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

ปัญหาที่ 1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

ปัญหาด้านที่ 2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ปัญหาที่ 2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

ปัญหาที่ 2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

ปัญหาที่ 2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

ตารางที่ 4-27 ผลการทดสอบของประเภทธุรกิจกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

ปัญหา ด้านที่ 1	ค่าเฉลี่ย												
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)	(I)	(J)	(K)	(L)	(M)
ปัญหาที่ 1.1	3.00	2.50	2.93	3.11	2.80	3.11	3.50	3.69	4.00	3.00	4.50	3.50	3.23
ปัญหาที่ 1.2	4.00	2.13	2.93	2.78	3.20	3.00	3.50	3.81	4.60	3.00	4.50	3.50	3.00
ปัญหาที่ 1.3	2.00	2.13	3.07	2.78	3.80	3.26	3.28	3.50	4.60	3.00	4.50	3.50	2.85
รวม	3.00	2.25	2.98	2.89	3.27	3.12	3.43	3.67	4.40	3.00	4.50	3.50	3.03

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

ปัญหา ด้านที่ 1	ค่าเฉลี่ย										P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(N)	(O)	(P)	(Q)	(R)	(S)	(T)	(U)	(V)	(W)		
ปัญหาที่ 1.1	3.48	3.53	3.20	3.00	3.35	3.00	2.00	3.15	3.90	4.20	.57	-
ปัญหาที่ 1.2	3.57	3.53	3.00	3.00	3.53	3.25	1.67	3.15	3.90	4.20	<.01*	A > B A > T B < F B < G B < H B < I B < K B < L B < N B < O B < P B < R B < S

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

ปัญหา ด้านที่ 1	ค่าเฉลี่ย										P-value	กลุ่มที่ให้ ความ ชัดเจน แตกต่างกัน
	(N)	(O)	(P)	(Q)	(R)	(S)	(T)	(U)	(V)	(W)		
ปัญหาที่ 1.3	3.57	3.78	2.88	3.00	3.71	2.75	1.67	3.00	4.20	4.20	<.01*	A < E A < F A < G A < H A < I A < K A < N A < O A < R A < V A < W B < C B < E B < F B < G B < H B < I B < K B < L B < N B < O B < R B < V B < W C < I C < K C < O C > T

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

ปัญหาด้านที่ 1	ค่าเฉลี่ย	P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน
รวม(ต่อ)			F < V
			F < W
			G > T
			H > T
			I > M
			I > P
			I > S
			I > T
			I > U
			K > M
			K < P
			K > S
			K > T
			K > U
			L > T
			M > T
			M < V
			M < W
			N > T
			O > P
			O > T
			P > T
			P < V
			P < W
			R > T
			S > T
			S < V
			S < W
			T < U

ตารางที่ 4-27 (ต่อ)

ปัญหาด้านที่ 1	ค่าเฉลี่ย	P-value	กลุ่มที่ให้
			ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
รวม(ต่อ)			T < V
			T < W
			U < V
			U < W

จากตารางที่ 4-27 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .57) โดยธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.50$) บริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 4.20$) วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ($\bar{X} = 4.00$) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.90$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.69$) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.53$) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.50$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 3.50$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.48$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.35$) เหล็ก ($\bar{X} = 3.23$) พลังงานและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.20$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.15$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 3.11$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 3.11$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 3.00$) บรรจภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.00$) พาณิชย ($\bar{X} = 3.00$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 3.00$) แฟชั่น ($\bar{X} = 2.93$) ธนาคาร ($\bar{X} = 2.80$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.50$) ขนส่งและโลจิสติกส์ ($\bar{X} = 2.00$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ($\bar{X} = 4.60$) มีปัญหามากกว่าธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.50$) บริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 4.20$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 4.00$) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.90$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.81$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.57$)

พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.53$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.53$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 3.50$) ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.50$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 3.25$) ธนาคาร ($\bar{X} = 3.20$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.15$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 3.00$) บรรจภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.00$) เหล็ก ($\bar{X} = 3.00$) พลังงานและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.00$) พาณิชย์ ($\bar{X} = 3.00$) แพชั่น ($\bar{X} = 2.93$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 2.78$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.13$) ขนส่ง และโลจิสติกส์ ($\bar{X} = 2.00$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ($\bar{X} = 4.60$) มีปัญหามากกว่าธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.50$) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.20$) บริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 4.20$) ธนาคาร ($\bar{X} = 3.80$) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.78$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.71$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.57$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.50$) ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.50$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 3.28$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 3.26$) แพชั่น ($\bar{X} = 3.07$) บรรจภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.00$) พาณิชย์ ($\bar{X} = 3.00$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.00$) พลังงานและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 2.88$) เหล็ก ($\bar{X} = 2.85$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 2.78$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 2.75$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.13$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 2.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า $P\text{-value}$ เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-28 ผลการทดสอบของประเภทธุรกิจกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ปัญหา ด้านที่ 2	ค่าเฉลี่ย												
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)	(I)	(J)	(K)	(L)	(M)
ปัญหาที่ 2.1	3.00	2.50	3.21	2.78	4.20	3.11	3.28	3.69	4.60	4.00	4.50	4.00	2.62
ปัญหาที่ 2.2	3.00	2.50	2.79	2.78	3.00	3.21	2.78	3.69	4.00	4.00	3.50	3.00	2.77
ปัญหาที่ 2.3	3.00	2.50	2.93	2.78	3.60	2.84	2.78	3.38	4.00	4.00	4.50	3.00	2.77
รวม	3.00	2.50	2.98	2.78	3.60	3.05	2.94	3.58	4.20	4.00	4.17	3.33	2.72

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

ปัญหา ด้านที่ 2	ค่าเฉลี่ย										P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน	
	(N)	(O)	(P)	(Q)	(R)	(S)	(T)	(U)	(V)	(W)			
ปัญหาที่ 2.1	2.1	3.09	3.17	3.24	3.00	3.71	2.50	2.00	3.15	3.90	3.00	<.01*	A < I B < E B < H B < I B < K B < L B < R B < V C < I C < K C > T D < E D < H D > I D < K D < R D < V

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

ปัญหา ด้านที่ 2	ค่าเฉลี่ย										P-value	กลุ่มที่ให้ ความคิดเห็น แตกต่างกัน
	(N)	(O)	(P)	(Q)	(R)	(S)	(T)	(U)	(V)	(W)		
รวม (ต่อ)												Q < R Q < V Q < W R > T S > V T < U T < V T < W

จากตารางที่ 4-28 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุดนั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ($\bar{X} = 4.60$) มีปัญหามากกว่าธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.50$) ธนาคาร ($\bar{X} = 4.20$) บรรจุก๊าซ ($\bar{X} = 4.00$) ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.00$) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.90$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.71$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.69$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 3.28$) พลังงานและสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.24$) แฟชั่น ($\bar{X} = 3.21$) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.17$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.15$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 3.11$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.09$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 3.00$) พาณิชยกรรม ($\bar{X} = 3.00$) บริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 3.00$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 2.78$) เหล็ก ($\bar{X} = 2.62$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.50$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 2.50$) ขนส่งและโลจิสติกส์ ($\bar{X} = 2.00$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยธุรกิจบริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 4.20$) มีปัญหามากกว่าธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร

($\bar{X} = 4.00$) บรรจุกัญท์ ($\bar{X} = 4.00$) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.90$) พลังงาน และสาธารณสุข ($\bar{X} = 3.84$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.69$) กระจายและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 3.50$) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.47$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.24$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 3.21$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.15$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 3.00$) ธนาคาร ($\bar{X} = 3.00$) ปิโตรเคมี และเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.00$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 3.00$) แฟชั่น ($\bar{X} = 2.79$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 2.78$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 2.78$) เหล็ก ($\bar{X} = 2.77$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 2.61$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.50$) พาณิชย์ ($\bar{X} = 2.00$) ขนส่งและโลจิสติกส์ ($\bar{X} = 1.33$)

3. กรณีนี้ได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยกระจายและวัสดุการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.50$) มีปัญหามากกว่าธุรกิจบริการเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 4.20$) วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ($\bar{X} = 4.00$) บรรจุกัญท์ ($\bar{X} = 4.00$) เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.90$) ธนาคาร ($\bar{X} = 3.60$) สื่อและสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 3.59$) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X} = 3.47$) ยานยนต์ ($\bar{X} = 3.38$) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X} = 3.15$) ธุรกิจการเกษตร ($\bar{X} = 3.00$) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.00$) การท่องเที่ยวและสันทนาการ ($\bar{X} = 3.00$) ขนส่งและโลจิสติกส์ ($\bar{X} = 3.00$) แฟชั่น ($\bar{X} = 2.93$) บริการรับเหมาก่อสร้าง ($\bar{X} = 2.91$) เงินทุนและหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 2.84$) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน ($\bar{X} = 2.78$) ประกันภัยและประกันชีวิต ($\bar{X} = 2.78$) เหล็ก ($\bar{X} = 2.77$) พลังงานและสาธารณสุข ($\bar{X} = 2.56$) อาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 2.50$) พาณิชย์ ($\bar{X} = 2.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า $P\text{-value}$ เท่ากับ $.01$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2. ทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-29 ผลการทดสอบของทุนจดทะเบียนกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลัง
การรับรู้รายการ

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A)	(B)	(C)	(D)		
1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ไม่เกิน 300 ล้าน บาท	301– 1,000 ล้าน บาท	1,001– 10,000 ล้าน บาท	10,001 ล้าน บาทขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.35	3.57	3.07	2.95	<.02*	B > C B > D
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการ ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อม ราคาสะสมในลักษณะที่สม่าเสมอกับ การตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชี สินทรัพย์	3.39	3.49	3.07	3.09	.08	-
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่า เสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.39	3.58	3.00	2.91	<.01*	A > C A > D B > C B > D
รวม	3.37	3.55	3.05	2.98	<.01*	B > C B > D

จากตารางที่ 4-29 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน
ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลัง
การรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชี
ของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาดังกล่าว

(P-value = .02) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.57$) มีปัญหามากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.35$) ทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.07$) และทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.95$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .08) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.49$) ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.39$) ทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.09$) และทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.07$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้นพบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.58$) มีปัญหามากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.39$) ทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.00$) และทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.91$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-30 ผลการทดสอบของทุนจดทะเบียนกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A)	(B)	(C)	(D)		
2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ไม่เกิน 300 ล้านบาท	301- 1,000 ล้านบาท	1,001- 10,000 ล้านบาท	10,001 ล้านบาท ขึ้นไป		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.25	3.51	2.87	3.23	<.02*	A > C B > C
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	3.06	3.33	2.87	2.68	<.01*	B > C B > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	3.10	3.41	2.87	2.82	<.01*	A < B B > C B > D
รวม	3.14	3.41	2.87	2.91	.01*	B > C B > D

จากตารางที่ 4-30 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .02) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.51$) มีปัญหามากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.25$) ทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.23$) และทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.87$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.33$) มีปัญหามากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.06$) ทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.87$) และทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.68$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้นพบว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.41$) มีปัญหามากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.10$) ทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.87$) และทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.82$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 ผลการทดสอบของระยะเวลาในการดำเนินงานกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า 5 ปี	(B) 5-10 ปี	(C) 10 ปีขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	1.00	4.07	3.30	<.01*	A < B A < C B > C
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	1.00	3.57	3.32	<.01*	B > A B > C
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	1.00	4.07	3.29	<.01*	A < B A < C B > C
รวม	1.00	3.91	3.30	<.01*	A < B A < C B > C

จากตารางที่ 4-31 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 4.07$) มีปัญหามากกว่ากิจการ

ที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.30$) และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่าเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.57$) มีปัญหามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.32$) และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน ($P\text{-value} = .01$) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 4.07$) มีปัญหามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.29$) และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า $P\text{-value}$ เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ระยะเวลาในการดำเนินการแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาในการดำเนินการแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-32 ผลการทดสอบระยะเวลาในการดำเนินกิจการกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วง
เปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย			P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า 5 ปี	(B) 5-10 ปี	(C) 10 ปีขึ้นไป		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคา ที่ตีใหม่	1.00	3.14	3.26	<.02*	A < B A < C
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้(มิได้เป็นการบังคับ)	1.00	3.50	3.07	<.01*	A < B A < C
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	1.00	3.64	3.11	<.01*	A < B A < C
รวม	1.00	3.43	3.15	<.01*	A < B A < C

จากตารางที่ 4-32 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกันมีปัญหาดังกล่าว (P-value = .02) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.26$) มีปัญหามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.14$) มีปัญหามากกว่า และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.50$) มีปัญหามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.07$) และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 5-10 ปี ($\bar{X} = 3.64$) มีปัญหามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการ 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.11$) และกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 1.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาดำเนินการที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4. ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-33 ผลการทดสอบของขนาดของสินทรัพย์ร่วมกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลัง
การรับรู้รายการ

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A)	(B)	(C)	(D)		
1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ต่ำกว่า 1,000 ล้าน บาท	1,001– 10,000 ล้าน บาท	10,001– 50,000 ล้าน บาท	50,001 ล้าน บาทขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.10	3.51	3.74	2.70	<.01*	A < B A < C B > D C > D
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการ ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อม ราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการ การตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชี สินทรัพย์	3.20	3.50	3.52	2.80	<.01*	B > D C > D
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจาก มูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.24	3.48	3.54	2.75	<.01*	A > D B > D C > D
รวม	3.17	3.50	3.60	2.75	<.01*	A < B A < C A < D B > D C > D

จากตารางที่ 4-33 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้นพบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.74$) มีปัญหามากกว่าขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.51$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.10$) และขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.70$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.52$) มีปัญหามากกว่าขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.50$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.20$) และขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.80$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้น พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.54$) มีปัญหามากกว่าขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.48$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.24$) และขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.75$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ขนาดของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-34 ผลการทดสอบขนาดของสินทรัพย์ร่วมกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วง
เปลี่ยนแปลง

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า 1,000 ล้าน บาท	(B) 1,001– 10,000 ล้าน บาท	(C) 10,001– 50,000 ล้าน บาท	(D) 50,001 ล้าน บาทขึ้นไป		
2.1 กิจกรรมต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับ รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง วันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคา ที่ตีใหม่	3.11	3.25	3.72	2.89	<.01*	A < C B < C D < C
2.2 กิจกรรมสามารถปรับปรุงการตีราคา ใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบก็ได้(มิได้เป็นการบังคับ)	2.94	3.19	3.54	2.48	<.01*	A < C A > D B > D C > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับ ข้อมูลเปรียบเทียบ กิจกรรมต้องนำเสนอ เกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	3.02	3.25	3.70	2.36	<.01*	A < C A > D B < C B > D D < C
รวม	3.02	3.23	3.65	2.57	<.01*	A < C A > D B < C B > D D < C

จากตารางที่ 4-34 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติ ในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้น พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์ รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.72$) มีปัญหามากกว่าขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.25$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.11$) และขนาดของ สินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.89$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.54$) มีปัญหามากกว่า ขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.19$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.94$) และขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.48$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.70$) มีปัญหามากกว่า ขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.25$) ขนาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.02$) และขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาท ($\bar{X} = 2.36$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5. ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหา ที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกันได้ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจาก การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจาก การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกันได้

ตารางที่ 4-35 ผลการทดสอบขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับปัญหาจากการวัดมูลค่า
ภายหลังการรับรู้รายการ

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า 100 ล้าน บาท	(B) 101– 1,000 ล้าน บาท	(C) 1,001– 10,000 ล้าน บาท	(D) 10,001 ล้าน บาทขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.28	3.55	3.43	2.80	<.01*	A > D B > D C > D
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการ ปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อม ราคาสะสมในลักษณะที่สม่าเสมอกับ การตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชี สินทรัพย์	3.36	3.55	3.37	2.69	<.01*	A > D B > D C > D
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่า เสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.48	3.50	3.20	2.71	<.01*	A > D B > D C > D
รวม	3.37	3.54	3.33	2.73	<.01*	A > D B > D C > D

จากตารางที่ 4-35 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวน
ด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน มีปัญหา
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้นพบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.55$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.43$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.28$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.80$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้นพบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.55$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.37$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.36$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.69$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้นพบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.50$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.48$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.20$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.71$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกัน อาจมีปัญหากจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-36 ผลการทดสอบขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์กับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) ต่ำกว่า 100 ล้าน บาท	(B) 101– 1,000 ล้าน บาท	(C) 1,001– 10,000 ล้าน บาท	(D) 10,001 ล้าน บาทขึ้นไป		
2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง						
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาใหม่ที่	3.36	3.21	3.46	2.96	.16	-
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	3.08	3.22	3.46	2.49	<.01*	A > D B > D C > D
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	3.15	3.27	3.34	2.61	<.01*	A > D B > D C > D
รวม	3.20	3.23	3.42	2.69	<.01*	A > D B > D C > D

จากตารางที่ 4-36 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาใหม่ที่นั้น พบว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01)

โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.46$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.36$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.21$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.96$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้น พบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.46$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.22$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.08$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.49$)

3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้นพบว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน (P-value = .01) โดยขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.34$) มีปัญหามากกว่าขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.27$) ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.15$) และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.61$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6. จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-37 ผลการทดสอบจำนวนพนักงานบัญชีกับปัญหาจากการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) น้อยกว่า 20 คน	(B) 21-50 คน	(C) 51-99 คน	(D) 100 คน ขึ้นไป		
1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่	3.35	2.96	3.54	3.34	.36	-
1.2 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์	3.38	2.81	3.46	3.32	.11	-
1.3 การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์	3.36	2.81	3.69	3.32	.07	-
รวม	3.36	2.86	3.54	3.33	.14	-

จากตารางที่ 4-37 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่นั้นพบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .36) โดยพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 3.54$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.35$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.34$) และพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 2.96$)

2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามนั้น พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ($P\text{-value} = .11$) โดยพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 3.46$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.38$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.32$) และพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 2.81$)

3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์นั้นพบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ($P\text{-value} = .07$) โดยพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 3.69$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.36$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.32$) และพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 2.81$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการมีค่า $P\text{-value}$ เท่ากับ .14 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

H_0 : จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกัน อาจมีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-38 ผลการทดสอบจำนวนพนักงานบัญชีกับปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2. การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	ค่าเฉลี่ย				P-value	กลุ่มที่ให้ ความ คิดเห็น แตกต่างกัน
	(A) น้อย กว่า 20 คน	(B) 21-50 คน	(C) 51-99 คน	(D) 100 คน ขึ้นไป		
2.1 กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่	3.19	3.00	4.00	3.31	.06	-
2.2 กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้(มิได้เป็นการบังคับ)	3.08	3.00	3.15	3.08	.98	-
2.3 กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	3.13	3.15	3.00	3.12	.98	-
รวม	3.13	3.05	3.38	3.17	.80	-

จากตารางที่ 4-38 ผลการทดสอบค่าทางสถิติ ANOVA ซึ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่นั้น พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน (P-value = .06) โดยพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 4.00$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.31$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.19$) และพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 3.00$)

2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) นั้นพบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

(P-value = .98) โดยพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 3.15$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.08$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.08$) และพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 3.00$)

3. กรณีนี้ได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่าง และให้อธิบายเกณฑ์นั้น พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน

(P-value = .98) โดยพนักงานบัญชี 21-50 คน ($\bar{X} = 3.15$) พนักงานบัญชี น้อยกว่า 20 คน ($\bar{X} = 3.13$) พนักงานบัญชี 100 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 3.12$) และพนักงานบัญชี 51-99 คน ($\bar{X} = 3.00$)

โดยรวมพบว่า ระดับของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงมีค่า P-value เท่ากับ .80 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีที่แตกต่างกัน มีปัญหาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-39 ผลสรุปสมมติฐานต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2558) ฉบับที่ 16

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
1.	เพศของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
1.1	การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	/	x
1.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	/	x
2.	อายุของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
2.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
2.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
3.	ระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
3.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	/	x
3.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	/	x
4.	ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
4.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
4.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	
		สมมติฐาน	
		ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
5.	การอบรมมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
5.1	การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
5.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
6.	ตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
6.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
6.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
7.	ประเภทธุรกิจของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
7.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
7.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
8.	ทุนจดทะเบียนของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
8.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
8.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
9.	ระยะเวลาในการดำเนินกิจการของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
9.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
9.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
10.	ขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
10.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
10.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/
11.	ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
11.1	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	x	/
11.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	x	/

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

สมมติฐาน ที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน	
		ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
12.	จำนวนพนักงานบัญชีของบริษัทที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหา		
12.1	การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	/	x
12.2	ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	/	x

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยทำการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับของปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะธุรกิจ

ส่วนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

ส่วนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

การสรุปลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 77.10 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่า จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี มากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50

การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะธุรกิจ

ด้านลักษณะทางธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประเภทธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 35 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 94 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 40.20 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพนักงานบัญชี 1-20 คน จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 62.80

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ในระดับปานกลาง ได้แก่

1. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1.1 เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.32$ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.15$

1.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สมำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.31$ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.11$

1.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $(\bar{X}) = 3.31$ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.13$

โดยภาพรวมพบว่าระดับความสำคัญของปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 3.31$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $(SD) = 1.08$ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถามพบว่า ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด ได้แก่ เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุง

มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.15

2. ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

2.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ (\bar{X}) = 3.24 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.14

2.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ (\bar{X}) = 3.08 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.11

2.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ (\bar{X}) = 3.12 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.06

โดยภาพรวมพบว่า ระดับความสำคัญของปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.14 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.01 เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม พบว่า ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่มีระดับความสำคัญของปัญหามากที่สุด ได้แก่ กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมด ที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 1.14

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น โดยภาพรวมว่า ปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ และปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ดังนี้

ปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. ผู้ทำบัญชีที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาเมื่อมีการตีราคารายการที่ดินอาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่ เนื่องจากผู้ทำบัญชีเพศชายมีปัญหามากกว่า

ผู้ทำบัญชีพิเศษหญิง ซึ่ง โดยรวมนักบัญชีที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการไม่แตกต่างกัน

2. ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

2.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

2.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

2.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหามากกว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป อายุ 31-40 ปี และ อายุ 41-50 ปี โดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกันจะมีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

3. ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีปัญหาการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์ แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีน้อยกว่า 5 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีมากกว่า 10 ปี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

4. ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

4.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

4.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

4.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ครั้ง ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่า ภายหลังจากรับรู้รายการแตกต่างกัน

5. ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังจากรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

5.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

5.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

5.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งพนักงานบัญชี มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบัญชี ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังจากรับรู้รายการแตกต่างกัน

ปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

1. ผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

1.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

1.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

1.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหามากกว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่า 51 ปี ขึ้นไป อายุ 31-40 ปี และ อายุ 41-50 ปี โดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีอายุแตกต่างกันจะมีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

2. ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

2.1. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

2.2. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีน้อยกว่า 5 ปี มีปัญหามากกว่าผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีมากกว่า 10 ปี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

3. ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

3.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

3.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

3.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่ไม่เคยมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 1-3 ครั้ง ผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จำนวน 4-6 ครั้ง และผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 มากกว่า 6 ครั้ง ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 แตกต่างกัน มีปัญหาการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

4. ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

4.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

4.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

4.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งพนักงานบัญชี มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบัญชี ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ดังนี้

ปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

1. ผู้ทำบัญชีที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

1.1. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

1.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร มีปัญหามากกว่า ธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ บริการเฉพาะกิจ ธุรกิจการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ขานยนต์ บริการรับเหมาก่อสร้าง พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สื่อและสิ่งพิมพ์ ประกันภัยและประกันชีวิต ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ การท่องเที่ยวและสันทนาการ ธนาคาร ชื่นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เงินทุนและหลักทรัพย์ บรรจภัณฑ์ เหล็ก พลังงานและสาธารณูปโภค พาณิชยกรรม แฟชั่น ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน อาหารและเครื่องดื่ม ขนส่งและโลจิสติกส์ โดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันจะมีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

2. ผู้ทำบัญชีที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

2.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่

2.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีโดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท มีปัญหามากกว่า ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท และทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป โดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกันจะมีปัญหา ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

3. ผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

3.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

3.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคา ใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

3.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 5-10 ปี มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชี ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปี และผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกันมีปัญหาด้าน การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน

4. ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลัง การรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

4.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

4.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคา ใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

4.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท และผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 50,001 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลัง

การรับรู้รายการแตกต่างกัน

5. ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกัน มีปัญหา ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการแตกต่างกัน ดังนี้

5.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่า ตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่

5.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคา ใหม่ของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์

5.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาด้วยการนำ ค่าเสื่อมราคาสะสม ไปหักออกจากมูลค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 101-1,000 ล้านบาท มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท และผู้ทำบัญชี ที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชี ที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการวัดมูลค่าภายหลัง การรับรู้รายการแตกต่างกัน

ปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

1. ผู้ทำบัญชีที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

1.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ตีใหม่

1.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบ ก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

1.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่เป็นธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ มีปัญหามากกว่าธุรกิจบริการ เฉพาะกิจ วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร บรรจุภัณฑ์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ธนาคาร สื่อและสิ่งพิมพ์ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ยานยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ธุรกิจการเกษตร ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ การท่องเที่ยวและสันทนาการ ขนส่งและโลจิสติกส์ แพชั่น บริการรับเหมา ก่อสร้าง เงินทุนและหลักทรัพย์ ของใช้ในชีวิตประจำวันและสำนักงาน ประกันภัยและประกันชีวิต

เหล็ก พลังงานและสาธารณสุขโลก อาหารและเครื่องดื่ม พาณิชย์ โดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีประเภทรธุรกิจแตกต่างกันจะมีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

2. ผู้ทำบัญชีที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

2.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

2.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

2.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีผู้ทำบัญชีที่มีโดยทุนจดทะเบียน 301-1,000 ล้านบาท มีปัญหา มากกว่าทุนจดทะเบียนไม่เกิน 300 ล้านบาท ทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000 ล้านบาทขึ้นไป และทุนจดทะเบียน 1,001-10,000 ล้านบาท ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกันมีปัญหา ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

3. ผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติ ในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

3.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

3.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

3.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5-10 ปี มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากกว่า 10 ปี และผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีผู้ทำบัญชีที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ แตกต่างกัน มีปัญหา การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

4. ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม แตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

4.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีใหม่

4.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบ
ก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

4.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่
แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 10,001-50,000 ล้านบาท มีปัญหามากกว่า
ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 1,001-10,000 ล้านบาท ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม
ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท และผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวม 50,000 ล้านบาทขึ้นไป
ซึ่งโดยรวมผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการถือปฏิบัติในช่วง
เปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน

5. ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกัน มีปัญหา
ด้านการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

5.1. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบ
ก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)

5.2. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์
ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น

เนื่องจากผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,001-10,000 ล้านบาท
มีปัญหามากกว่า ผู้ทำบัญชีที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 1,01-1,000 ล้าน ผู้ทำบัญชี
ที่มีขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่ำกว่า 100 ล้านบาท และผู้ทำบัญชีที่มีขนาด
ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป

การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ทำบัญชีของบริษัท
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผู้ศึกษา
ขออภิปราย ดังนี้

1. ระดับความสำคัญของปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16
(ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ส่วนใหญ่แล้วอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าผู้ทำบัญชีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
มีความรู้ความเข้าใจ ในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจาก มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้มี
การเผยแพร่อย่างแพร่หลาย และผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
1-3 ครั้ง

2. ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเกิดปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจาก ผู้ทำบัญชีที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี การอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน พบเจอปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลักขณา ใจซื่อ (2554) ในหัวข้อเรื่อง ปัญหาที่เกิดจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง ภาษีเงินได้ พบว่า ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชีที่อยู่ในจังหวัดชลบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน ให้ความสำคัญให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาและข้อกำหนดกับการนำไปปฏิบัติจริงในทางบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาและข้อกำหนดกับการนำไปปฏิบัติจริงในทางบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้แตกต่างกัน การฝึกอบรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 ทำให้การจัดทำและนำเสนองบการเงินมีความสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการบัญชีที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรนนท์ ปัญจุมทุม (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า พนักงานบัญชีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลทำให้ปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกัน ในการทดสอบพบว่าด้านการรับรู้รายการ ในหัวข้อ การแยกต้นทุนส่วนประกอบสินทรัพย์ บันทึกรับโอนเปลี่ยนแปลงเป็นสินทรัพย์ ที่มีระดับปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน และด้านอื่น ๆ ในหัวข้อ ขาดความร่วมมือจากแผนกที่เกี่ยวข้อง ที่มีระดับปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านองค์กรที่แตกต่างกันมีผลต่อการเกิดปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 เนื่องจาก บริษัทที่มีประเภทธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของสินทรัพย์รวม และขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน พบเจอปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิรนนท์ ปัญจุมทุม (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ พบว่า มูลค่าสินทรัพย์ถาวรแตกต่างกันมีผลทำให้ปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกัน ในการทดสอบพบว่า ด้านการรับรู้รายการ ในหัวข้อ บันทึกรับโอน ตรวจสอบเป็นสินทรัพย์ที่มีระดับปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน และงานวิจัยของ จริยาพร

ไชยวงศ์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า งานวิจัยศึกษาถึง ประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการใช้ TAS16 แตกต่างกัน ผลกระทบจากการประยุกต์ใช้ TAS16 ในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ มีดังนี้

1. ผู้ทำบัญชีต้องได้รับการฝึกอบรม หรือ ติดตามข่าวสารการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง มาตรฐานการบัญชีอยู่เสมอ โดยศึกษาปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติและเลือกใช้อย่างเหมาะสม เตรียมความพร้อมที่จะปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบัญชี ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนด เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน ที่ถูกต้อง การนำไปวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนธุรกิจ

2. ด้านผู้บริหารของบริษัท ควรให้ความสำคัญกับการส่งผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้แก่ผู้ทำบัญชี ให้การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ถูกต้อง เหมาะสมกับธุรกิจ เป็นประโยชน์กับการจัดทำงบการเงิน ผู้ใช้งบการเงิน และกิจการ สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนธุรกิจต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2559). พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547. เข้าถึงได้จาก http://www.dbd.go.th/ewt_news.php?nid=1103&filename=law
- จริยาพร ไชยวงศ์. (2556). การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติในการบริหาร สถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บุคพอยท์.
- จิรนนท์ ปัญจมทุม. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทัศนีย์ นันตะภาพ. (2556). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของผู้ทำบัญชีในสำนักงานบริการรับทำบัญชีใน จังหวัดเชียงใหม่, งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง วรรณสุต. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี จันทร์จิราวัฒน์. (2553). ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อร่างมาตรฐานการบัญชีไทย (ปรับปรุง 2552) ฉบับที่ 16 เรื่อง “ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์” ฉบับที่ 23 เรื่อง “ต้นทุนการกู้ยืม” และฉบับที่ 40 เรื่อง “อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน”. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มณีนันท์ ไบโม้. (2556). การปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของกลุ่มธุรกิจการแพทย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชาพัฒนาการเด็ก และการเลี้ยงดู* (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัฐวัชร พัฒนจิระรุจน์. (2557). *ทฤษฎีระบบ System Theory*.
เข้าถึงได้จาก <http://poundtv5.blogspot.com/2014/10/system-theory.html>.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ลักขณา ใจซื่อ. (2554). *ปัญหาที่เกิดจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง ภาษีเงินได้*. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชีบริหาร, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2548). *ภาวะผู้นำ ฉบับก้าวหน้ายุค*. กรุงเทพฯ: ชีระพี ลัม และไซเท็กซ์.
- วุฒิชัย วีระวัฒน์. (2549). *การดำเนินงาน โรงเรียนวิถิพุทธของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). *มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์*.
เข้าถึงได้จาก <http://www.fap.or.th/index.php?lay=show&ac=article&Id=539822183&Ntype=57>.
- Cronbach, L. J. (1990) . *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. New York : Harper Collins.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An introductory analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถาม

ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานนิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีบริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะถูกรวบรวมนำมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อประโยชน์ ในการศึกษาเท่านั้น โดยข้อมูลที่ท่านได้กรูณากรอกลงในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผยให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลคือใคร และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าคำตอบของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ (กรณีพิเศษมากกว่า 6 เดือน ให้พิเศษเป็น 1 ปี)

() 20-30 ปี

() 31-40 ปี

() 41-50 ปี

() มากกว่า 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโทและสูงกว่า

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

- () น้อยกว่า 5 ปี () 5-10 ปี
() มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

5. การอบรมในเรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

- () ไม่เคย () 1-3 ครั้ง
() 4-6 ครั้ง () มากกว่า 6 ครั้ง

6. ตำแหน่งงาน

- () พนักงานบัญชี () ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี
() ผู้จัดการฝ่ายบัญชี () ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลของกิจการ

1. ประเภทธุรกิจ(กลุ่มธุรกิจ)

- () ธุรกิจการเกษตร () อาหารและเครื่องดื่ม
() แพชั่น () ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน
() ธนาคาร () เงินทุนและหลักทรัพย์
() ประกันภัยและประกันชีวิต () ยานยนต์
() วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร () บรรจภัณฑ์
() กระดาษและวัสดุการพิมพ์ () ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
() เหล็ก () เหล็ก
() บริการรับเหมาก่อสร้าง () พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
() พลังงานและสาธารณูปโภค () พลังงานและสาธารณูปโภค
() พาณิชย () สื่อและสิ่งพิมพ์
() การท่องเที่ยวและสันทนาการ () ขนส่งและโลจิสติกส์
() ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ () เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
() บริการเฉพาะกิจ

2. ทุนจดทะเบียน

☐ ไม่เกิน 300 ล้านบาท	☐ 301-1,000 ล้านบาท
☐ 1,001-10,000 ล้านบาท	☐ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป

3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5-10 ปี
☐ 10 ปีขึ้นไป	

4. ขนาดของสินทรัพย์รวม

☐ ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท	☐ 1,001-10,000 ล้านบาท
☐ 10,001-50,000 ล้านบาท	☐ 50,001 ล้านบาทขึ้นไป

5. ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

☐ ต่ำกว่า 100 ล้านบาท	☐ 101-1,000 ล้านบาท
☐ 1,001-10,000 ล้านบาท	☐ 10,001 ล้านบาทขึ้นไป

6. จำนวนพนักงานบัญชี

☐ น้อยกว่า 20 คน	☐ 21-50 คน
☐ 51-99 คน	☐ 100 คนขึ้นไป

ส่วนที่ 3 ระดับปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กรุณาแสดงความคิดเห็นว่าท่านคิดว่าจะเกิดปัญหาต่อประเด็นต่อไปนี้น้อยเพียงใด

ประเด็นปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตอนที่ 1 การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ					
1.1. เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคาที่ดีที่สุดใหม่					
1.2. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอกับการตีราคาใหม่ของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์					
1.3. การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ตีราคาใหม่ด้วยการนำค่าเสื่อมราคาสะสมไปหักออกจากมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์					
ตอนที่ 2 การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง					
2.1. กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ที่มีการถือปฏิบัติ					
2.2. กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)					
2.3. กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

การหาค่าความถูกต้องเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถาม

การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

สรุปผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (ค่า IOC)

ของผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง: ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญดังรายนามต่อไปนี้

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม

ตำแหน่งทางวิชาการ รองคณะบดี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. ชื่อ ดร.ทักษณา สง่าโยธิน

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ สถาบัน วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ชื่อ ดร.ธีทัต ตริศิริ โชติ

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ สถาบัน วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อยกว่า 0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ดังนี้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

1 หมายถึง สอดคล้อง

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับนิยามคำศัพท์

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1. เพศ						
1.1	ชาย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.2	หญิง	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ			ค่า IOC	แปล ผล
		คิดเห็นของ				
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				
		1	2	3		
2. อายุ (กรณีเศษมากกว่า 6 เดือน ให้ปัดเศษเป็น 1 ปี)						
2.1	20-30 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.2	31-40 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.3	41-50 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.4	มากกว่า 51 ปีขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ระดับการศึกษา						
3.1	ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.2	ปริญญาตรี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.3	ปริญญาโท	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.4	ปริญญาเอก	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. ประสบการณ์ในการทำงาน						
4.1	น้อยกว่า 5 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.2	5-10 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.3	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. การอบรมในเรื่องมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16						
5.1	ไม่เคย	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.2	1-3 ครั้ง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.3	4-6 ครั้ง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.4	มากกว่า 6 ครั้ง	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
6. ตำแหน่งงาน						
6.1	พนักงานบัญชี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.2	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.3	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.4	ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลกิจการของผู้ตอบแบบสอบถาม

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับนิยามคำศัพท์

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1. ประเภทธุรกิจ (กลุ่มธุรกิจ)						
1.1	ธุรกิจการเกษตร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.2	อาหารและเครื่องดื่ม	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.3	แฟชั่น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.4	ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.5	ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.6	ธนาคาร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.7	เงินทุนและหลักทรัพย์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.8	ประกันภัยและประกันชีวิต	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.9	ยานยนต์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.10	วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.11	บรรจุภัณฑ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.12	กระดาษและวัสดุการพิมพ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.13	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.14	เหล็ก	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.15	วัสดุก่อสร้าง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.16	บริการรับเหมาก่อสร้าง	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.17	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ			ค่า IOC	แปลผล
		คิดเห็นของ				
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				
		1	2	3		
1. ประเภทธุรกิจ (กลุ่มธุรกิจ) ต่อ						
1.18	พลังงานและสาธารณูปโภค	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.19	เหมืองแร่	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.20	พาณิชย์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.21	การแพทย์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.22	สื่อและสิ่งพิมพ์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.23	การท่องเที่ยวและสันตนาการ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.24	ขนส่งและโลจิสติกส์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.25	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.26	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.27	บริการเฉพาะกิจ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. ทุนจดทะเบียน						
2.1	ไม่เกิน 1,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
2.2	1,001-3,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
2.3	3,001-5,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
2.4	5,001 ล้านบาทขึ้นไป	1	0	1	0.67	ใช้ได้
3. ระยะเวลาในการดำเนินการ						
3.1	ต่ำกว่า 5 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.2	5-10 ปี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.3	10 ปีขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ			ค่า IOC	แปล ผล
		คิดเห็นของ				
		ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				
1	2	3				
4. ขนาดของสินทรัพย์						
4.1	ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4.2	1,001-3,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4.3	3,001-5,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4.4	5,001-7,000 ล้านบาท	1	0	1	0.67	ใช้ได้
4.5	7,001-9,000 ล้านบาทขึ้นไป	1	0	1	0.67	ใช้ได้
5. ขนาดของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์						
5.1	ต่ำกว่า 50 ล้านบาท	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.2	50-500 ล้านบาท	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.3	501-1,000 ล้านบาท	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.4	1,001-2,000 ล้านบาท	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5.5	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. จำนวนพนักงานบัญชี						
6.1	1-5 คน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.2	6-10 คน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.3	11-15 คน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.4	15 คนขึ้นไป	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 3 ระดับปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับนิยามคำศัพท์

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
ตอนที่ 1 การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ						
1.1	เมื่อมีการตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ จะต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นราคา ใหม่	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.2	การตีราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ ณ วันที่ ตีราคาใหม่ด้วยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่า เสื่อมราคาสะสมในลักษณะที่สม่ำเสมอ กับการตีราคา ใหม่.	1	1	1	1.00	ใช้ได้
1.3	ปรับมูลค่าโดยนำค่าเสื่อมราคาสะสมไปหักออกจาก มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม.	1	1	1	1.00	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น		ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
ตอนที่ 2 การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง						
2.1	กิจการต้องปรับปรุงการตีราคาใหม่ทั้งหมดที่มีการรับรู้ ในงบการเงิน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.2	กิจการสามารถปรับปรุงการตีราคาใหม่สำหรับข้อมูล เปรียบเทียบก็ได้ (มิได้เป็นการบังคับ)	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.3	กรณีมิได้ปรับปรุงใหม่สำหรับข้อมูลเปรียบเทียบ กิจการ ต้องนำเสนอเกณฑ์ที่แตกต่างและให้อธิบายเกณฑ์นั้น	1	1	1	1.00	ใช้ได้

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน 18 ข้อ

การคำนวณค่า IOC

$$= 1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+0.67+1.0+0.67+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0$$

$$= 17.34$$

$$= 17.34/ 18$$

$$= 0.96$$

สรุปว่าแบบสอบถามใช้ได้

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

1. ได้

2. ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

3. ไม่ได้ทั้งฉบับ

ส่งชื่อศาสตราจารย์ ดร. จิรพงษ์ จันทร์งาม
ผู้ช่วยวิจัย/ผู้ทรงคุณวุฒิ
14 พ.ศ. 2559

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ : ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ชื่อผู้วิจัย : นางสาววัชรวาลี สังข์เอิยค

รหัสประจำตัว : 57760014

นิสิตหลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีบริหาร (ACC รุ่น24)

หมายเลขโทรศัพท์ : 083-076-0208 Email: Lady_hao1986@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นุจรี ภาคาสัตย์

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นของผู้ทำบัญชีจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยของกิจการ ที่มีต่อปัญหาในการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ในปี 2559 เพื่อให้การวิจัยและวิธีทดสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยสามารถนำมาเปรียบเทียบ

1. ทดสอบแนวคิดในกรณี
2. ลงมือทำไปแบบพอ

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....*ดร.ทักษิณ สว่างใส*.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ
8 / *ว-อ-* / 2559

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ : ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ชื่อผู้วิจัย : นางสาววิษราวลี สังข์เอียด

รหัสประจำตัว : 57760014

นิสิตหลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีบริหาร (ACC รุ่น24)

หมายเลขโทรศัพท์ : 083-076-0208 Email: Lady_hao1986@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นุจรี ภาคาศักดิ์

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาที่อาจจะเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นของผู้ทำบัญชีจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยของกิจการ ที่มีต่อปัญหาในการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ในปี 2559 เพื่อให้การวิจัยและวิธีทดสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยสามารถนำมาเปรียบเทียบ

แบบสอบถามที่สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ใช่

ใช่ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ... ดร. สิริภา อรุณโรจน์

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

8 / พ.ค. / 59

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ : ปัญหาที่อาจเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558)
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ชื่อผู้วิจัย : นางสาววิชราวลี สังข์เชิด

รหัสประจำตัว : 57760014

นิสิตหลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีบริหาร (ACC รุ่น24)

หมายเลขโทรศัพท์ : 083-076-0208 Email: Lady_hao1986@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นุจรี ภาคาสัตย์

ข้อมูลเบื้องต้น

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาที่อาจจะเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นของผู้ทำบัญชีจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยของกิจการ ที่มีต่อปัญหาในการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ในปี 2559 เพื่อให้การวิจัยและวิธีทดสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยสามารถนำมาเปรียบเทียบ

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cribbach's Alpah

ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cribbach'sAlpah

Item-Total Statistics					Reliability Statistics			
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items	
Sex	49.5000	108.052	.267	.802	.804	.899	17	
Age	48.1000	94.300	.781	.773				
Education	48.1667	93.937	.791	.772	Item Statistics			
Timetojob	49.0000	102.966	.417	.794		Mean	Deviation	N
Training	48.2667	94.409	.788	.773	Sex	1.3000	.46609	30
Position	48.3667	96.723	.721	.778	Age	2.7000	1.02217	30
Typeofbusiness	44.5000	75.845	.265	.917	Education	2.6333	1.03335	30
Capital	48.2000	96.166	.695	.778	Timetojob	1.8000	.84690	30
Asset	47.9667	93.275	.840	.770	Training	2.5333	1.00801	30
property	48.0333	93.826	.855	.770	Position	2.4333	.93526	30
Accountant	48.0667	95.237	.766	.775	Typeofbusi	6.3000	4.04415	30
A1.1	47.5333	108.189	.263	.802	Capital	2.6000	1.00344	30
A1.2	47.5000	107.638	.310	.801	Asset	2.8333	1.01992	30
A1.3	47.5333	108.189	.263	.802	property	2.7667	.97143	30
B2.1	47.2000	105.269	.316	.799	Accountant	2.7333	.98027	30
B2.2	47.4667	108.189	.244	.803	A1.1	3.2667	.44978	30
B2.3	47.4000	107.628	.249	.802	A1.2	3.3000	.46609	30
					A1.3	3.2667	.44978	30
					B2.1	3.6000	.77013	30
					B2.2	3.3333	.47946	30
					B2.3	3.4000	.56324	30

ภาคผนวก ง
อักขรวิธีสูทซ์

Plagiarism Checking Report

Created on Jul 24, 2017 at 10:34 AM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
560931	Jul 24, 2017 at 10:34 AM	57760014@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 1 TAS 16 ระเบียบ.docx	Completed	0.00%

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				
NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX

Showing 0 to 0 of 0 entries

[First](#) [Previous](#) [Next](#) [Last](#)

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

Plagiarism Checking Report

Created on Jul 24, 2017 at 10:42 AM

[Print Report](#)

Submission information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
560938	Jul 24, 2017 at 10:42 AM	57760014@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 3 TAS 16 ภารกิจ.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
Showing 0 to 0 of 0 entries				

[First](#)
[Previous](#)
[Next](#)
[Last](#)

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)